

בייבא, v. בייבא.

בייבון, read בייבין v. בייבון.

בייבא, v. בייבא.

בייבא 1) *road*, v. בייבא; 2) *wrong*, v. בייבא.

בייבא, v. בייבא.

בייבא m. (בוך; comp. סבכחא, סבכחא *net, head-dress*. B. Bath. 146^a 'small presents', בייבא וסבכחא, Ar. s. v. ייבא (ed. בייבא, Ms. M. בייבא, Ms. H. בייבא, comp. comment. ב' כגון ב' v. Koh. Ar. Compl. s. v.) said R., This means e. g. a net or a cap.

בייבא, v. בייבא.

בייבון, Tosef. B. Mets. IX, 14, v. בייבא.

בייבא, v. בייבא ch.

בייבא, v. בייבא, בייבא, v. בייבא I h. a. ch.

בייבא m. (denom. of בייבא or בייבא, comp. בייבא Pi. 2) *superintendent of the well* in rural communities. Shebi. VIII, 5 וכו' אין נורונון לא לב וכו' (out of the money realized from the fruits of the Sabbath year) you must not pay the well-master &c. אבל נורון הוא לב לשתרו; but you may pay the well-master a fee for giving you water to drink. Tosef. B. Mets. IX, 14 וכו' הב' והבולן וכו' (Y. ib. beg. 12^a ed. Krot. חכ' corr. acc.) the well-master, the bather &c. when collecting their fees from the owner (individually), may attach only the owner's share in the produce. Ib. VIII, 11^d top למשאל מירי מחבריה [Bab. ib. 97^b למשאל מירי מחבריה, read מייבא ch.].

בייבא m. (בויבא) *untilled, waste ground*. Targ. Deut. XXI, 4 (virgin land, h. text איתן).—Targ. Is. XXVIII, 25. Targ. Jer. XII, 13 בייבא (!).—Lev. R. s. 1, beg., v. בייבא ch.

בייבא, v. בייבא.

בייבא, Y. Bets. I, 60^o bot., read בייבא.

בייבא m. 1) (בויבא) *bashful, chaste; chaste person, bashful man*. Ned. 20^a ב' בארם שהוא ב' it is a favorable indication in a man that he is bashful. Ab. II, 5 הב' he who is ashamed (to ask questions at school); a. e.—Pl. בייבא, בייבא. Yeb. 79^a. Y. Snh. VI, 23^d בייבא (?); Num. R. s. 8; Midr. Sam. ch. XXVIII; Midr. Till. to Ps. I.—2) v. בייבא.

בייבא, v. בייבא.

בייבא, v. בייבא I.

בייבא, v. בייבא.

בייבא f. pl. (denom. of בייבא) *animals lodged* (at certain seasons) *in sheds within town-limits*. Bets. V, 7 (40^a, Ms. M. בייבא); Sabb. 45^b; a. e.

בייבא m. (v. בייבא) name of a spider. Tosef. Par. IX (VIII), 6 ed. Zuck. (Var. מייבא corrupt, R. S. to Toh. IX, 2 כויבא).

בייבא, v. בייבא.

בייבא h., Hif. הויבא to mix, v. next w.

בייבא ch. (comp. b. h. בייבא) to mix, knead; trans. (comp. גרס, גרס) to study thoroughly. Men. 65^a (play on בלשן, Neh. VII, 7; comp. בלשן) ודריש בייבא... he studied languages and explained them.

*Pa. בייבא same; trans. to discuss. Y. Ab. Zar. III, 43^a מאן דהני אויביל נייבל (read בייבא) he who reads in the Mish. (III, 5; v. בייבא Hif.) *obil*, means, Let us discuss the subject.

בייבא (b. h.) pr. n. m. *Bilgah*, chief of a priests' division; whence, fem. (sub. משפחה) name of a priests' division, v. בייבא. Succ. V, 8 וכו' the Bilgah division at all times distributes its shares of the show-bread in the Southern part of the Temple courts. Ib. 56^b; Tosef. ib. IV, 28 בייבא ed. Zuck.

בייבא, Targ. Y. II Num. XII, 7, v. בייבא.

בייבא f. (= בייבא, fr. בלל, comp. בייבא Lam. I, 8; עייבא a. בייבא) *thorough mixture, even distribution of mixed objects*. Zeb. 80^a יש ב' a mixture is considered evenly distributed in all its parts. R. Hash. 13^b ב' none of the mixtures named is a real mixture (of even distribution), except wine and oil (being liquid). Hull. 83^b, a. fr. וכו' כל הראוי לב' וכו' wherever from the proportions and properties of the mixture a perfect fusion is possible, the real act of mixing thoroughly is not indispensable.

בייבא, Targ. Job XXXVIII, 37, v. בייבא.

בייבא, Bekh. VII, 1, v. בייבא.

בייבא, v. בייבא.

*בייבא or בייבא, Y. Sabb. VII, 10^b bot. משיח ב' (Var. ב'), read משיח ב' [Read the passage as follows: הון דאגין גירקורדין שרי זיפוח שרי משרין הייב משיח ב'—all of which belongs to line 26 fr. bottom.]

בייבא, Pesik. R. s. 21, read בייבא, v. בייבא. [Read: דא בעהדיך בייבא לך חברותך את וחברך ברמותי וצלמי for thee thy company; thou and thy neighbor (were made) in my image &c.]

בייבא, Bekh. 43^b Ar., v. בייבא; Kel. XX, 6 Ar., v. בייבא; Targ. Y. Gen. XXV, 25 Ms., Lev. a. oth., v. בייבא.

בייבא, v. בייבא.

בייבא, v. בייבא.

*בייבא (בייבא Ar.) pr. n. m. *Billak*, in conjunction with בייבא, fictitious names for any men (similar to our 'Tom, Dick & Harry'). Hull. 19^a וכו' I know no Billak and no Billak (I know of no authorities or individual opinions), I only know a tradition. Snh. 98^b וכו' (margin in Ms. M. בייבא) shall H. a. B. (any persons indiscriminately) enjoy it?

בייבא, Sifré Deut. 36, read בייבא, v. בייבא.

בילרין, v. בולרין.

בילרין, v. בילרין.

בימא, Ab. Zar. 16^b,=next w.

בִּימָה f. (comp. במה) elevated stand for public meetings (for speakers, readers, holding court &c.). Sot. VII, 8. Succ. 51^b. Ab. Zar. I, 7 (ib. 16^b בימא). Gen. R. s. 76 as if seated upon the platform and holding court. Lev. R. s. 13 בימא ונראית כאילו מצערה בי and gives itself the appearance as if holding court (giving the form of legality to robberies). Gen. R. s. 37 של רשע בי the court of injustice (Rome).—Koh. R. to I, 8 (Ab. Zar. 16^b גידום; Tosef. Hull. II, 24 במה); a. fr.—Pl. (of בימא) בימא, Pesik. B'shall, p. 84^a (Ms. O. כסאיות; Tanh. ed. Bub. B'shall, 5 הלוחות והב' בימאות. Meg. 32^a בימאות) the tablets (Ms. M. והבמה; Y. ib. III, 73^d bot. ולוחות) the tablets (in Synagogues, prob. used for announcements) and the raised seats (for readers or distinguished persons to speak from). [Ar. s. v. במה, ref. to Meg. I. c., explains, לוחות the board-covers of books, wooden stands (עמודי) for exhibiting the Torah scrolls during the services; another opinion quot. in Ar.: לוחות the blank margins between the columns of the scroll, במה the upper and lower as well as the front and back margins; comp. אריה a. לבנה.] [A derivation of our w. fr. βίμα is excluded, because the sing., in that case, would be בימא or בימא a. the pl. בימאות or בימאות.]

בִּימָס, בִּימוּס m. (an adaptation of βωμός, treated in inflection as a cacophemism—בימא, v. Tosef. Ab. Zar. V, 6, quot. bel., comp. בימא; Syr. בימא, Oh. בימא, בימא, בימא, pedestal of idolatrous statuary. Ab. Zar. III, 7 a stone originally hewn לב' for an idol's pedestal. Tosef. ib. V (VI), 8 שנגם בי a broken bomos, (contrad. to מזבח); Bab. ib. 53^b bot. אבן בי a bomos is made of one stone, an altar of several. Tosef. ib. VI, 10; a. fr.—[Y. B. Mets. X, end, 12^c בי גבי בי, העלה על גבי בי, read בימא].—Pl. בימא, בימא, בימא, בימא, בימא, בימא, בימא, Biimasirot. Ab. Zar. IV, 6 (53^b) pedestals temporarily put up for the reception of princes (governors). Ib. 54^a בשעה שהשמד בימאות (or altars) erected during (the Hadrianic) persecution, אע"פ שהשמד although the persecution has been repealed, they (the Romans) have not cancelled these altars; v. בטל Pi.—Gen. R. s. 53, a. e. (some ed. בימאות) altars. Tosef. Ab. Zar. V (VI), 6 בימאות ed. Zuck. (Var. בימאות). [Ab. Zar. I, 7 (16^a) בימאות, read with Ms. M. a. Ar. דימאות.]

בִּימָי pr. n. m. בימי=Y. Ber. IX, 14^a top בר איבוי read: ארא בר בי; Y. Taan. I, 64^b top (איבוי); v. Frank. M'bo p. 62^a.

בימין, Yalk. Ps. 670, v. בימין.

בִּימָסוֹת, בִּימָסוֹת, בִּימָסוֹת, v. בימאות.

בִּימָסָה ch.=h. בימס. Ab. Zar. 53^b.

בִּין, בִּין (b. h.; / בה, v. בוא) to pierce, split, penetrate; whence, to discern, understand; v. Hif.

*Polel בִּין (comp. בִּין) to cause to penetrate, to saturate. Sifra Vayikra, N'dab., Par. 12, ch. XIV (ref. to Lev. II, 13) יכול בִּין from bammelah I might judge, 'thou must thoroughly saturate it, תל רל therefore it says, 'timlah' (thou shalt strew). Men. 21^a (quoting Sifra l. c.) מאי בִּין what does the word t'bonnehu mean? Said R. b. U. (taking it as radical, as if imperat. of a verb תבן, denom. of בִּין) it means, I might suppose, he must mix it up like straw in clay (v. infra). Said A. to him ליה ירבונו מירבי ליה if so, then it ought to read (in the Sifra) yithbonennu. (third person). But said A. (taking it fr. בנה) יכול יעשו כבניין (בנה) I might suppose, he shall heap the salt upon it like a building (a pile). Said R. to him, ליה יבנו מירבי ליה then it ought to read yibnennu. But said R. (you must correct the Sifra so as to read) יכול תבניהו (corr. תבניהו) thou shalt make it savory יכול כבניהו he shall put a taste into it as does understanding into a man, v. טעם. [Yalk. Lev. 454: מאי רחבנהו . . . יכול יהבלנו כחבן ושיש יהבלנו . . . יכול יעשו כבניין . . . א"ה יבנהו מ"ל . . . יכול תבניהו יכול תבניהו יכול יתן בו טעם בבניהו . . . מאי תבניהו . . . יכול יהבלנו (הרחבה במלח) כחבן בשיש . . . יכול תבניהו יתן בו טעם; correct: יכול יתן בו טעם.]

Hif. *1) הוֹבִיִן (emp. הוֹבִיר, s. v. בּוֹר) (denomin. of בִּין) to mediate, to be interpreter. Ab. Zar. III, 5 (45^a) אני הוֹבִיִן (v. Rabb. D. S. a. l. note 8) let me be thy interpreter (let me explain what you mean) וכ' כל מקום וכ' (the words על ההרים וכ', Deut. XII, 2, are explanatory) wherever thou findest a high mountain &c., know there must be an idol. [In the version וכ' אהיה אוֹבִיִן וכ' אוֹבִיִן is used as a part. of a verb אוֹבִיִן, denomin. of בִּין, to act as a mediator or interpreter.] 2) הִבִּין (b. h.) to perceive, make intelligible, esp. to find analogies (between two cases). ה' דבר מוֹדֵךְ דבר prop. to bring out one thing from between another, i. e. to form a conclusion by analogy. Sabb. 31^a וכ' וְהִבִּינְךָ hast thou cultivated thy mind to conclude &c. (ref. to Is. XXXIII, 6). Snh. 93^b; a. fr. Hag. II, 1 (11^b) וְהִבִּינְךָ זכום מְבִיִן מִדַּעְךָ (not ומִבִּין, v. Rabb. D. S. a. l. note) a student able to speculate by himself, a thinker.—Ib. 13^a bot. בִּימָסָה בְּחַשְׂמַל. know there speculated over the hashmal (Ezek. I, 27); a. fr.

Hithpo. a. נִחְבִּין, נִחְבִּין, נִחְבִּין to understand one's self, to be careful, to reflect. B. Kam. 27^b להחבין בדרכים לראות מה יהיה שם (to be prepared for something in their way against which they might strike). Gen. R. s. 34 ויבן כתיב נחבין (he built, Gen. VIII, 20) may be read vayaben, i. e. he reflected, argued.

בִּין, בִּין ch. same; v. infra.—Pa. בִּיִן, בִּיִן to teach, make wise. Targ. Ps. CXIX, 27. Targ. Job XXXII, 8. Ib. v. 9 ויבן דיבן explain the law (ed. Vienn. ריבון, Pe., understand).

Hithpe. אִתְבִּין to reflect upon, to understand. Targ. Job XXXII, 12. Ib. XXVIII, 23; a. fr.

Ithpol. אֶתְּבוּן to be considerate, cautious. Lam. R. to I, 16, beg., v. בְּהִי:

בֵּין m. only in constr. בֵּין בִּנְרָה (b. h.; preced., cmp. באיין, בייין) something split, or placed between; prep. between, among.—ל... בין אין there is no difference betw. . . . and . . . Meg. I, 5; a. fr.—בין השמשות (abbr. ש'ש) at twilight, dusk; v. Ab. V, 6; a. fr.—... ב' . . . ב' both . . . as well as . . . B. Kam. IV, 3; a. fr.—Yeb. 23^a ב' אומר לו ו' whether the law says to thy father . . . , or &c. Koh. R. to VII, 11 ו' ליה ו' owing to the difference between vay (woe) and vah (ah), R. J. escaped.—בין שני דברים שביניהם שפירושו לבינה—(the husband) and her (the wife). Ned. 79^b; a. fr.—Du. ביניים, ביניים (for בינותים) between two, among, amid. Gen. R. s. 4 ביניים ובינותיים in the very centre. Y. Ber. II, 5^b top. Y. Maasr. I, beg. 48^c טול מבנה take from what is between the two, i. e. qualifications common to both; a. fr.—Constr. ביניי. Nidd. 67^b מפסקת ביניהן intervening between; a. fr.

בֵּין ch., usu. pl. ביניי ch. same. Targ. Gen. I, 6; a. fr.—Hull. 114^a; Sabb. 132^b מבינה מבינה from between the two (from both cases combined) it may be concluded.—איכה מ'א (abbr. מ'ב) wherein do they differ? ביניהם (abbr. ב'א) they differ as to . . . B. Mets. 15^b; a. v. fr.—ביני וביני a) in the meantime. Yeb. 71^b; a. fr.—b) the difference between (these and other goods). Bets. 7^a; a. fr.—Hull. 47^a ו' א' a case (of an abnormal lobe) between the normal lungs. [Targ. Am. IX, 9 מבינה, Var. מבינה, read מבינה from between its meshes.]

בינה I, בינה f. ch.=h. בינה. Targ. Ps. XLIX, 4. Targ. Job XII, 12; 13; v. בינה.

בינה II m. (v. P. Sm. 519) tamarisk, (comment.: willow). Gitt. 68^b ו' שורבינה (perh. a tautography of שורבינה?).

בינה III m. (בין, cmp. בין) a thin thing, hair; ב' דמיה (cmp. ניקמה) leech. Pl. ביניי. Gitt. 69^b. [Sabb. 67^a, v. בינה I a. II.] Omp. בינה.

בינה f. (b. h.; בין) intelligence, wisdom. Nidd. 45^b (playon בין, v. בין Hithpa.) the Lord has given to woman greater (earlier maturity of) judgment. Ber. 10^a ב' במקום at the place of understanding (near the heart); a. fr.

בינותי m. (בין) central, mean (between extremes), average. Y. Sabb. I, 2^d bot. ו' ל' neither wet, nor dry, but between the two (moist). ב' אדם a man of average strength. Y. Ber. I, 2^c bot.; a. fr.—Sot 42^b ב' שבארוי the middle betw. his brothers (the third of five).—Pl. בינותים, בינותים. Lev. R. s. 30 בינותי המדינה people of the middle class, opp. גדולי; Koh. R. to IX, 7 והבינותים; Tanh. Emor 22 בייני (corr. acc.). R. Hash. 16^b ב' those between the very good and the very bad; a. fr.—Fem. בינותיה. Gitt. V, 1, a. fr. (sub. שדה) a field of average fertility; betw. עדיה a. זיבוריה.—Y. Taan. I, 64^a bot. בזב the intermediate rainy season.—Y. Ber. V, 9^c bot.

there are three things of which too much or too little is obnoxious יפה ובינותיךן יפה but a reasonable quantity good. Kel. XVII, 7; a. fr.—Pl. בינותיךן. Ib. 10 ב' were mean cubits; Y. Shek. VI, 49^d top ו' כבינותיךן; Y. Sot. VIII, 22^c bot. כבינותיךן (corr. acc.).

בינות ליבא f.=בינה I. Targ. II Esth. I, 2, beg. בינות ליבא.

בינה pr. n. m. Binza. Bets. 28^b (Ms. M. ביסנה; v. Rabb. D. S. a. I. note).

ביניי, v. בין ch.

ביניי pl. of בינה III, a. of בינה.

בינותים, בינות, בינות m. pl. (בין) intervals, empty spaces between the rows of vine. Y. Kil. IV, 29^c top (R. S. to Kil. IV, 5 בינות). Ib. beg. 29^a, v. בינות. Omp. בינות.

בינות, בינות, v. בין.

בינה f. (cmp. בינה III; P. Sm. 520) binitha; 1) a small fish (collect.). B. Kam. 19^b ב' חמרא דאכל ב' חמרא דאכל an ass that swallowed fish (something unusual). B. Mets. 79^b bot. ב' אכרסה וקלא ב' according to the size of its belly is the weight of fish (if you buy by weight, have the belly first removed; diff. in Ar.). Ib. 59^b bot. (prov.) if one has a hanged one in his family, say not in his presence ב' זקוקה ב' hang the fish up; Yalk. Ex. 349 בינה (corr. acc.); ib. Lev. 617 בינה. Gitt. 69^b (masc.) ו' ב' יריר ב' ו' let him take fish and roast it in the smithy.—Bets. 28^a שב בינה (Var. בינה pl., בינה, v. Rabb. D. S. a. I. note 9). —2) name of a worm. Macc. 16^b ב' דבי כרובא (Ms. M. בינה) a worm found between cabbage. [Sabb. 139^b ב' some ed., v. בינה.—3) hair; v. בינה II.

בינה transp. of בינה=בינה, v. בינה a. בינה. Cmp. Syr. בינה=בינה P. Sm. 465; 471.

בינה, Y. Taan. III, 66^c bot., read בינה(?).

בינת, בינת, v. בין.

בינה understanding, v. בינה I.

בינה I f. collect. noun, or בינה pl. (v. בינה) the inside part, whence the kernel of seeds. B. Bath. 18^b bot. נירדור ב' as to the grains (of mustard). Gitt. 69^b מ' let him guard against swallowing the seeds. Sabb. 67^a מ' ביניי כמזא Ms. M. (ed. בוני) cumin seeds.

בינה II (בינה Ar. s. v. בין 2) f. (v. בינה III) thread, a single hair, (collect.) hair. Targ. Jud. XX, 16 בינה שער—Sabb. 140^a מ' דראשי מ' from the hair of my head. Naz. 39^a ב' עיקבא דב' the root of the hair, ו' ריש דב' the top of &c.—Yoma 69^b ב' ו' אשחמיט ב' (Ms. M. בינה) a hair of his beard fell out. Ber. 8^a ב' וכ' כמשחל ב' (ed. בינה) as easy as taking a hair out of the milk.—Pl. ביניי. Sabb. 67^a seven cumin seeds (v. preced.) and מדיקנא ב' seven hairs from the beard.—בינה. Targ. Job IX, 17 ב' חושי ב' (h. text שפורה!).

בינותים, v. בין.

ביסא c. (=בי עיסא) basin for kneading the meat-offering. Men. 7^a; 24^{ab}. Ib. 57^b ביה למילש ביה a basin in which to knead.

ביסא pr. n. m. Y. Gitt. IV, 46^a top, read ניסא.

ביסא thorns (Ar.), v. בריסא.

ביסין f. (ביסין, v. בסיסין) tray for wine cups. Lam. R. to III, 17 וב' וב' מן כל ב' וב' Ar. (ed. פטריס) from each tray (which was handed around) one cup.

ביסין Pi. of בסיס. [Freq. incorr. for בסיס, v. בסיס.]

ביסין, v. בסיסין.

ביסנא pr. n. m. Bisma. Keth. 100^a; a. e. V. בינא.

ביסתרקא, ביסתרקא c. (=בי אסתרקא) Ithpe. noun of receptacle of hackled or hatched wool, whence mattress, cushion. B. Kam. 117^a ב' רוד Ms. R. (ed. זרא fem.).—Pl. ביסתרקי. Targ. Y. Deut. XXXIV, 6 בב' (not כב') with fine woolen mattresses.—B. Kam. l. c. Bekh. 8^b. Taan. 21^b bot. ב' מארך לודו Ar. (ed. מך) laid down before them mattresses (to sleep on). Yeb. 63^a. Snh. 95^a. B. Bath. 58^a (=הכירא דאודרא in an enigma).

ביע m. rejoicing; v. ביעתא II. Targ. Is. XVI, 10; a. e. (Var. ביע incorr.).

ביעא (ביעא), part. f. of ביע.

ביעא, ביעתא, ביעתא f. ch. (=h. ביעתא; ביע) egg. Targ. Job VI, 6; a. fr.—Y. Ned. III, 38^a top (Y. Shebu. III, 34^d bot. סגין, corr. acc.) ומרגליתא as e. g. one swearing of an egg that it was a pearl (as an instance of שבועת שקר). Yoma 69^b ב' ברא יומא a fresh egg of the same day; a. fr.—Pl. ביעין. Targ. O. Deut. XXII, 6 (ביעין); a. fr.—Keth. 61^a top. Bets. 6^b sq. ב' דפתיא the eggs of a cackling hen, opp. those found in the killed hen. Ib. דדיכרא ב' eggs from a hen impregnated by a cock, opp. מארעא by friction on the ground. Hull. 93^a השילתא ב' v. השילתא. Sabb. 109^a ב' פיעפועי beaten eggs.—Lev. R. s. 16; a. fr.—to buy (the hen) with all the eggs, i. e. to do a thing thoroughly. Lev. R. s. 11; Ruth R. (introd.) to I, 2; Esth. R. beg. בירא (corr. acc.); v. ביעתא.

ביעום m. stamping, kick. B. Kam. 19^a. [Targ. Is. LXIII, 3, v. בעוט.]

ביעור m. removal. Maas. Sh. V, 3; Shebi. VII, 1, a. fr. (removal of the fruits of the third and sixth years of the Sabbath period).—ביעור Pi.—Pl. ביעורין. Y. Hall. IV, 60^a bot. לב' as to laws of removal of fruits.

ביעורא ch. 1) same. Pes. 6^b.—2) clearing, taking off the last olives. Targ. Is. XVII, 6; XXIV, 13 (ה. ליקק).

ביעורתא m. (v. ביעורתא) fright. Targ. Job VI, 4; a. e.—Pl. ביעורתין. Targ. Is. XXI, 4; a. e.

ביעורתא, ביעורתא egg, v. ביעא.

ביעורתא rejoicing, v. ביעורתא II. Targ. Ps. XXXII, 7.

ביעורתא f. (ביעור;=b. h. ביעורתא) fright, v. ביעורתא. Pes. 3^{ab} ב' דגמלים ב' fear of falling down from the camel's back; ב' דליליא ב' fear of the night. Sabb. 41^a ב' דנורא ב' fear of being drowned. Gitt. 68^b ב' מיניה ב' he was afraid of him. Sot. 20^b ב' פחורא detains the blood (menstruation), ב' וכ' sudden fright loosens (produces menstruation). Nidd. 71^a.

*ביעין, pl. ביעין Mus., v. היעין. Y. Kidd. I, 58^d.

ביצא, v. ביעין, pl. ביעין.

ביצתא swamp, v. בעצא.

ביצתא f. (b. h.; ביעין, ביעין) 1) [the bubbling,] egg. Bets. I, 1; a. fr.—Sabb. VIII, 5 (80^b) ב' קלוד a light (easily boiling) egg.—2) an egg-shaped object, ball, lump. Ib. ביעתא Ar. (ed. חסיד) cement (lime) in a lump; Tosef. ib. VIII (IX), 20 בזמן שביצתא, Var. שריא כביצתא, when it is as compact as a ball, opp. חבוט.—Par. V, 6; Lev. R. s. 23, end ביעתא היוצרים the potter's lump of clay.—3) trnsf. germ, root, esp. ב' קעקע to stamp out, to exterminate (the last germ). Y. Ab. Zar. IV, 44^a top. Lev. R. s. 26. Ib. s. 11; Ruth R. (introd.) to I, 2; Esth. R. beg.; v. ביעתא pl.—4) Betsah, name of a Talmudic treatise, beginning with that word (in Tosefta יום טוב).—Pl. ביעתים, constr. ביעתין. Sabb. VIII, 5; a. fr.—Ab. Zar. 3^b; a. e. ביעתין, v. ביעתין.—Y. Snh. XI, 30^b bot. [read as] Cant. R. to II, 5 כאן הם כעין שרפירי scrambled eggs are here, i. e. confusion of persons. Y. Shebi. V, 35^d bot. עשה ביצתא a. e. עשה if the leek has formed bulbs. Ib. VII, 37^b bot. חלב ביעין, v. ביעין נין חלב.

ביצתא m. adjustment, compromise (usually ביעתא). Snh. 6^a. Y. ib. I, 18^b; a. e.—[Pl. ביעתין, v. ביעתין.]

ביצתא, ביעתא m. (ביע) piece, morsel, crumb.—Pl. ביעתין, ביעתין, ביעתין. Targ. O. Lev. II, 6; a. e.—Sabb. 140^b ב' לא ליבעע ב' he must not eat it by morsels (but enough at a time). Succ. 26^a ביעתין או תלה ביעתין Ms. M. (ed. ביעי, v. Rashi a. l.) two or three morsels.

ביצור (ביצור Pi.) besieging, trnsf. (by play on ביעור Ps. XVIII, 7) beseeching, entreaty. Deut. R. s. 2, beg. (in Yalk. Sam. 157 our w. omitted; Yalk. Deut. 811 ביעור).

ביצורתא, v. בעצורתא a. בעצורתא.

ביצורתא pl. of בעצורתא.

*ביצורתא f. of בעצורתא, the lowest. Targ. Y. Ex. XI, 5.

ביצורתא f. (v. בעצורתא) dyke-boat, lighting boat, Babylonian name for Palestinian דיעורא. B. Bath. 73^a; Tosef. ib. IV, 1 ביע; Y. ib. V, beg. 15^a ביע (v. Rabb. D. S. to B. Bath. l. c., note 5).

ביצורתא, ביעורתא ch. same. Pl. ביעורתא, ביעורתא, ביעורתא. B. Bath. 73^a ed. ביע (Ms. M. ביע, Ar. בועירתא); Sabb. 101^a ביע דמישן ביע the canal boats of Meshan.

ביצעה, pl. *morsels*, v. *ביצעה*.

ביצעה, *ditches*, v. *ביצעה*.

ביצעה, v. *ביצעה*.

*ביקא m. (בקק) *incisions in muddy ground*. Sabb. 147^a bot. Ar. s. v. פלם (Ms. O. בוקא, ed. פיקא, v. פילומא).

ביקוע, *splitting, chopping*. Kel. XIII, 3 ביה ביה that part of the spade (or shovel) which is used for chopping. Ib. XXIX, 7; Y. Meg. I, 71^b top ב' קרדום an axe for chopping, opp. של ניכוש (a hoe) for weeding; Y. Ned. IV, beg. 38^c בקעי של בקעי (corr. acc.).—2) (v. *בבקע*) *trimming the (olive) tree*. Sifra B'har, beg.

ביקור m. (בקר) 1) *examination, investigation*. Pes. 96^a; Arakh. 13^b; Men. 49^b טעון טעון requires examination (as to physical defects). Hull. II, 3 (32^a) כרי כרי as much time as the examination (of the slaughtering knife) requires; ib. 9^a; [ib. 32^a חכם של חכם, read ביקור חכם or ביקור חכם]. Kerith. 11^a (ref. to בקרה Lev. XIX, 20) ב' הרהיה she must first be examined (whether she can endure the punishment required by law).—2) *visiting (the sick)*, *visit*. Ned. 39^b חלים אין ו' חלים אין ו' the duty of visiting the sick knows no limits (of time or rank). B. Mets. 30^b; a. fr.

ביקורת, *examination, assessment*. ב' אגרה a public announcement inviting buyers to examine the property assessed, i. e. an announcement of public sale—אגרה. Keth. XI, 5 (99^b); a. fr.—V. אגרה.—2) (b. h. *punishment*). Kerith. 11^a (ref. to Lev. XIX, 20) ב' הרהיה מלמד שהיא לוקה ומיניין דהדין ב' לישנא ו' how do we know that this bikkoreth has the sense of chastisement? Answ. תהא בקריאה... Rashi (ed. בקריאה) she shall have the Bible verses read to her (as customary when chastising in court, v. Macc. III, 14); oth. homilet. interpret. בביקור תהא. [Tosef. M. Kat. II, 11 בבקרה ed. Zuck., v. בבקרה.]

ביקתא f. (vicia, βίχιον) *vetch*. Y. Maasr. V, end, 52^a. Tosef. ib. III, end בקתא. Y. Hall. IV, 60^b בקתא.

ביקעי, Y. Ned. IV, beg. 38^c, v. *ביקעי*.

ביקרא, Ab. Zar. 28^b, v. *ביקרא* II.

ביקתא, v. *ביקתא*.

ביר m. (=פיר) *son*. Targ. Y. Ex. I, 15; a. e.—Ber. 5^b; B. Bath. 116^a this is the bone (tooth) דעשיראה ב' of the tenth son (that died).—Pl. constr. בירי. Targ. Y. Num. XXXIII, 31 sq. עקתא ב' (h. text. יעקן ב').

בירא, c. ch. 1) =ה. *בירא*. Targ. Gen. XVI, 14; a. e. Ber. 56^a. Ms. M., thy goods will be sought for like something fallen into a well (i. e. thy business will thrive; diff. vers. in ed. a. Mss., v. Rabb.

D. S. a. l. note). Sabb. 66^b נפל פורא לב' Dyer's Madder, as a remedy, has fallen into the pit (is not practiced). B. Kam. 92^b (prov.) ב' דשדירא ו' cast no stone into a well out of which thou once didst drink (never despise what once benefitted you).—Hull. 106^a ב' בירקא a little gutter fed by a well.—Pl. בירי, בירי. Targ. Gen. XXVI, 15; a. e.—2) (=h. בור) *pit, hole*. B. Mets. 85^a ב' מליא ו'... the cavity (created by the taking out of a radish) stood full of water; [Ms. M. ב' דמיה ב' like a well; v. Rabb. D. S. a. l. note].—Pl. as above. Targ. Gen. XIV, 10 (h. text ב'ארות); Gen. R. s. 42.—Snh. 7^a (prov.) ב' ו' seven pits are open for the righteous man (and he escapes), and one for the evil-doer (into which he falls). Sabb. 110^b.—3) בירא pr. n. pl. *Bera* (prob. ident. with ביראי 2, a), native place of R. Simlai. Y. Taan. II, 65^d bot. ר' ש' דרבי; Y. Meg. I, 72^c bot. ר' ב'; Koh. R. to III, 14 דרביירא (corr. acc.).

ביריאה, *Berai*, surname of Ulla. M. Kat. 26^a; a. fr.—Y. Meg. II, 73^b; Y. M. Kat. III, 83^b bot. ביריאה.

בירי, *watering station*, esp. in Palestine for Temple pilgrims.—Pl. ביריאה, ביריאה, ביריאה, ביריאה. Erub. II, 1; a. fr. Y. ib. 20^b top (לבריריאה ולא לבוריאה) (read לבוריאה ולא לבריריאה) for watering stations but not for cisterns; v. Bab. ib. 18^a.—2) pr. n. pl. *Berai* or *Beri*; a) in Galilee. Yeb. 83^b. B. Mets. 84^b בירי בני בירי the inhabitants of B. (Ms. M. בירי בני בירי). Y. Pes. IV, 30^d top. Y. Shebi. VI, 36^c top בירי (a border-town); (v., however, Hildesh. Beitr. z. Geogr. p. 21).—b) *B.* or *Be-B.* in Babylon, native place of Ulla, R. Dostai, a. oth. Ab. Zar. 40^a. Erub. 56^a דבי מוליריאה דבי ו' the ascents between Berai a. Narash. Sot. 10^a בארי. Erub. 45^a בירי. [Hull. 127^a בירי דניש, read בירי וניש.]

בירבלין, read *בירבלין*.

ביריאה f. (b. h.; ביר, as ביראה fr. בלל; cmp. ביריאה) *cut off, surrounded*, whence 1) *castle, fort*. Gen. R. s. 39; a. fr.—2) *a group of buildings forming one residence*. B. Bath. 61^b ביה ב' גדולה a house in a large residence (court). Bets. 25^a בטפיהין ו' (ib. 24^a בביריאה); v. שפיה I, 2.—3) (=הבחירה, I Ohr. XXIX, 1; 19) *the chosen Divine residence, Temple*. Zeb. 119^a ב' ו' does it not require a chosen residence (Deut. XII, 18)? Y. Pes. II, 35^a top כל הר ו' the whole Temple mount is named Birah; Pesik. R. s. 14. Zeb. XII, 5 (104^b) בביריאה; v. Gem. a. l.—Yoma 9^b עדיכם ה' your witness is the Second Temple (which has not been rebuilt; Y. ib. I, 38^c bot. דהביריאה). Ed. VII, 3 ביריאה הפליא (Ms. M. דהפליא) Fort Hafaya (?).—Pl. ביריאה. Bets. 24^a, v. supra. Zeb. 119^a שלש ו' there are three Divine residences, Shiloh &c. Ch. ביריאה.—Denom. ביריאה.

בירי, Y. Pes. IV, 30^d top, read *בירי*, v. *בירי*.

בירון, *cypress trees*; sing. ביריאה, v. *ביריאה*.

בירוזין m. (βηρύλλιον) *beryll*, a precious stone. Targ. Job XXVIII, 16. Ib. 18 (some ed. בירוצין q. v., Ms. Var. פירוצין). Targ. Y. II Ex. XXVIII, 19 בירוזין (corr. acc.). V. בירלָא.

בירוס m. (birrus, βίρρος) *birrus*, a travelling cloak, v. ברסין. Tosef. Meg. IV (III), 30 כידום, כידום (corr. acc.).

בירוזין m. (ברין) *heaping, crowding*. Pl. בירוזין, בירוצין, בירוצים the quantities which remain, when filling from a brimful measure into smaller ones. Y. Shek. IV, 48^a bot. לב' goes to the collection of &c. Ib. בירוצי לה' the remnants of the overflow of liquids, בירוש those of dry things emptied over.

***בירוצין** m. ch. (Æthiop. ברר, v. Ges. H. Dict. s. v. בירושין) *chrysolite*. Targ. Job XXVIII, 18; v. בירוזין.

בירור m. (ברר) 1) *clearness, correct sense*. Yalk. Ps. 658 של הלכה ב' של (comp. בירי) the true sense of the law.—2) *Pl. בירורין, בירורין arbitration*. B. Mets. I, 8, a. e. ב' documents referring to the choice of arbiters, v. קומפורמיסין; [anoth. opin. ib. 20^a טענותא records of evidences, minutes of court proceedings].—3) *exact account of wine measures*, whence, *the surplus in the shopkeeper's wine account* arising from measuring quickly and not allowing the wine to settle in the measures. Bets. III, 8 (29^a) ed. (properly omitted in Ms. M., v. Rashi a. l.; Var. in Rashi Ms. בירוצין). Ib. 29^a three hundred *gereb* (v. גרב) of wine מב' המ' from the surplus found in his account.

בירוזין, v. בירוזין.

בירי, v. בירי—[בירי, Hull. 139^b, v. בירי I.]

ביריא I, v. ביריאה a. ביריאה.

ביריא II m. pl. (βίρρα, pl. of βίρρος) *birrus*, a kind of cloak, v. ברסין. Y. Kil. IX, 32^d top quoted in R. S. to Kil. IX, 7 (ed. ביריה, corr. acc.).

ביריאה, v. ביריאה.

ביריאה, v. ביריאה f. creature, v. ביריאה.

ביריאה, v. ביריאה m. *palace-guard*, v. ביריאה.

ביריאה, v. ביריאה.

בירי pr. n. m. *Biryi*, an Amora. Y. Ter. X, 47^b bot. (Hull. 98^a ביריים). Y. Pes. II, end, 29^c (Asheri to Pes. II, s. 13, quotes ביריא).

ביריאה, v. ביריאה.

ביריים, v. ביריים.

ביריאה, v. ביריאה, Y. Shh. II, 20^a top, read ביריאה, v. ביריאה.

בירישה pr. n. pl. *Beresha* (prob. Baris), in the territory of Ruben. Targ. Y. Num. XXXII, 37 (h. text קרייתם).

בירית or **בירית** f. (בריה, comp. ביריה) *something cut out; ring, hoop*. Tosef. Kel. B. Mets. V, 7 הבורית שהורה כל הבורית מהרישה טמאה ed. Zuck. (Var. בירית, בירית) every thing cut in circular form is clean (not susceptible of levitical uncleanness), except the hoop of the plough (comp. הריכה ibid.).—Esp. *knee-band, garter*. Sabb. VI, 4. Ib. 63^b ב' of the Mishnah is the Biblical אצורה. Y. ib. VI, 8^b כל שריא וכ' ב' it is called *birith* when single, *l'balim*, when the two bands are coupled with a chain. [Ar. ed. Koh. ב', oth. ed. בירית. Comp. Assy. *biritu* chain, Schr. KAT 542.]

ביריאה, v. ביריאה.

ביריאה, v. ביריאה.

בירלָא m. (βηρύλλος) *beryll*, a precious stone, prob. the *Chrysoberyll* or *yellow emerald* (h. שחם). Targ. O. Ex. XXVIII, 9; 20; a. e.—Targ. Cant. V, 14 (some ed. בירלָא).—Pl. בירלָא. Targ. Esth. I, 4.—V. בירוזין. —Targ. Y. Ex. XXXIX, 13 בירלָא sand-colored beryll. Ib. (I) XXVIII, 20 וברליווה הלא, prob. to be read בירוזין; Ib. (II) בדולחא (corr. acc.). [Ex. R. s. 38, end בירלָא, prob. a corrupt. of our w., comp. LXX].

בירם pr. n. pl. *Biram*, also called *Beth Baltin*. R. Hash. 23^a, a signal station for announcing the New Moon (betw. Syria and Mesopotamia, Neub. Géogr. p. 354). Kidd. 72^a.—Shh. 108^a ועינא רבתי דב' Ms. M. (ed. ועינא, corr. acc.) the Great (hot) Spring of B.; v. Hildesh. Beitr. z. Geogr. p. 29, note 206.

ביריאה, v. ביריאה.

בירנית f. (b. h.; denom. of ביריה) 1) *castle, palace*. Pes. 118^b (Ms. M. 2 ביריה).—Pl. בירנית Ibid. (description of Rome; v. Rabb. D. S. a. l. for Var. Lect.).—2) (comp. בירי) *a palace-woman, court-lady*.—Pl. as supra. Lev. R. s. 19 וכ' ב' דושיב ב' (Yalk. Kings 249 ב' נשים) he placed court ladies in Jerusalem (forced them to leave home and serve at the palace); ב' what is meant by (why are they named) *biraniyoth*? וכ' בירין ציידן וכ' בירי, he laid a trap for them, he caught them (ensnared them).

ביריאה ch.—preced. 1). Targ. Esth. I, 2 (h. text הבוריה); a. fr.—Pl. ביריאה, בירי; constr. ביריאה. Targ. Ps. XLVIII, 4 (h. text ארמון). Targ. Am. III, 9 ביריאה באשדור (1).—Targ. Y. Lev. XXV, 29 ביריאה masc. (some ed. ביריאה) *fortified places*.

ביריאה m. (ברין) *brim*. Pl. ביריאה. Ab. Zar. 74^b (some ed. אבירי) and sealed the kegs on their brims. [Gitt. 69^b ביריאה, some ed., v. ביריאה.]

ביריאה, v. ביריאה pr. n. pl. *Birka*, in Babylon. Kidd. 72^a, v. ביריאה.

ביריאה, v. ביריאה Ab. Zar. 28^b ב' פזילהא, v. ביריאה II, 2.

ביריאה, v. ביריאה f. well, v. ביריאה.

בִּירְתָא f. ch.=h. בִּירָה. Ezra VI, 2. Targ. II Esth. IX, 6, v. בִּירְתָא; a. e.—Freq. as pr. n. pl. *Fort*. Y. Ber. II, 5^a top בִּירְתָא וְכַּד the royal fort of Bethlehem; (Lam. R. to I, 16, end בִּירְתָא עֲרֵבָא). Pesik. Shim. p. 117^a; Yalk. Jer. 263 כַּד בִּירְתָא עֲרֵבָא (read בִּירְתָא) when a capital declines, it is still called the Capital.—Sot. 38^b דְּשִׁיחֵי בִּירְתָא (דְּשִׁיחֵי בִּירְתָא) the Fort of Shihori. Y. Ab. Zar. V, 44^a בִּירְתָא סִירִיקָה (Bab. ib. 31^a בִּירְתָא סִירִיקָה (not בִּירְתָא; Ms. M. (בִּי סִירִיקָה) Fort Sirikah in Samaria. Kidd. 72^a דְּסִירִיקָה; ib. בִּירְתָא. Ms. Oxf. (ed. only בִּירְתָא) opprobrious by-names of Babylonian places (v. Graetz *Messene*, in Progr. of Bresl. Jew. Semin. 1879); a. fr. [Y. Peah VII, 20^a bot. בִּירְתָא דְּבִירְתָא, v. בִּירְתָא.]—[Pl. בִּירְתָא (?). Targ. Prov. I, 21, prob. to be read בִּירְתָא *streets*, v. Nöld. Mand. Gr. p. 17.]

בִּירְתָא m. pl., v. בִּירְתָא.

בִּירְתָא f. (v. preced. art.) of *Birtha*.—Pl. בִּירְתָא. Y. Pes. III, 30^a, v. בִּירְתָא.

בִּישָׁא I, **בִּישָׁא** m. (v. באיש) *bad, wrong* (of persons and deeds); also *ill, sick*. Targ. Gen. VI, 5; a. v. fr.—Lev. R. s. 22 (prov.) וְכַּד לְבָבְךָ when thou hast done good to a bad man, thou hast done evil (to thyself). B. Kam. 115^a הַנֶּן בִּישָׁא Hanan, the bad man.—B. Mets. 75^b bot. דְּבִישָׁא he who fares badly in one place; a. fr.—Pl. בִּישָׁא, בִּישָׁא, בִּישָׁא. Targ. Gen. XIII, 13; a. v. fr.—*Bishā* freq. *the sick*. Koh. R. to IV, 6 לְבָבְךָ and distributes (the apples) among the sick.—Y. Bets. I, 60^c bot. מְבַקְרָא בִּישָׁא (not בִּישָׁא) to visit the sick.—Fem. בִּישָׁא, בִּישָׁא 1) (adj.) *bad*; 2) (noun) *evil, wickedness, illness*. Targ. Gen. XXXVII, 20; a. fr.—Ib. VI, 5, a. fr. בִּישָׁא constr.—Sabb. 129^a מִי וְכַּד בִּישָׁא can bad be good? Y. ib. XIV, 14^c bot. וְכַּד לְבִישָׁא (vinegar is) good for a sore, but bad for a sound tooth. Lev. R. s. 33, beg, from it (the tongue) comes the good בִּישָׁא and from it the evil; a. fr.—Pl. בִּישָׁא, בִּישָׁא, בִּישָׁא. Targ. Gen. XXVIII, 8 (ed. Vien. O. בִּישָׁא, corr. acc.); a. fr.—Snh. 7^a happy is he who hears (himself insulted) and keeps silence הַלְפִּידָא בִּישָׁא (corr. הַלְפִּידָא בִּישָׁא, v. Rabb. D. S. a. l. note 7) a hundred evils pass by him (he escapes &c.); a. fr.

בִּישָׁא II, **כְּפַר בִּישָׁא** pr. n. pl. *K'far Bish*, prob. *Capharabis* in upper Idumaea. Lam. R. to II, 2; Gitt. 57^a.

בִּישָׁא, **בִּישָׁא**, **בִּישָׁא**, **בִּישָׁא** f. (1) *bad quality*. Targ. Jer. XXIV, 2; a. e.—2) *wickedness, evil*. Targ. O. Gen. XXXI, 52; a. fr.—Sabb. 156^a לְבָבְךָ one quality on the bad side; לְבָבְךָ all bad. Lam. R. to I, 1 (רַבְרָא) בִּישָׁא (not בִּישָׁא) have I done wrong that I &c.? Pesik. Zakh. p. 24^b [read twice:] לְבָבְךָ (בישׁוּתָא); (Tanh. Ki Thetse 6 בִּישָׁא, ed. Bub. ib. בִּישָׁא) to repay the bad man his badness. B. Kam. 115^a מְפִירְסָא לְבָבְךָ notorious for vice.—Men. 52^a מְפִירְסָא of our shortcomings they speak to them. Ab. Zar. 65^a בִּישָׁא the eye which desires to see your misfortune. Keth. 25^b; Macc. 5^b בִּישָׁא לְבָבְךָ אֵל בִּישָׁא he turned around and looked at R. E. with displeasure; Pes. 53^b בִּישָׁא . . . הוא בִּישָׁא (Ms. M. 2 a. Oxf. בִּישָׁא, v. Rabb. D. S. a. l. note 400).

—Y. Taan. III, 66^c bot. בִּישָׁא אֵלָא בִּישָׁא and the city perishes in wickedness (by pestilence).

בִּישָׁא, **בִּישָׁא**, v. בִּישָׁא.

בִּישָׁא, v. בִּישָׁא.

בִּישָׁא, v. בִּישָׁא.—Pesik. R. s. 21, read בִּישָׁא, v. בִּישָׁא.

בִּישָׁא (ביישן) pr. n. pl. (contr. of בִּירָה שָׁאן, v. שָׁאן) *Beshan* (Scythopolis), in Galilee. Y. B. Mets. X, 12^c top בִּישָׁא דְּבִירְתָא the dwelling houses of B.—Pes. 50^b בִּישָׁא (Ms. Oxf. בִּישָׁא, Ms. M. בִּישָׁא).

בִּישָׁא (ביישני) m. (v. preced.) 1) *inhabitant or native of Beshan*. Meg. 24^b (ed. בשני, Ms. M. בשני, corr. acc.).—Pl. בִּישָׁא. Y. Ber. II, 4^d bot.; (Meg. I. c. אנשי אֵלָא בִּישָׁא).—Ch. בִּישָׁא. Y. Meg. III, beg. 73^d.—2) *beshani*, name of a species of olives. Peah VII, 1 an olive called בִּישָׁא . . . (Ms. M. בִּישָׁא) *beshani*. Y. ib. 20^a top אֵיחָא דְּבִישָׁא וְכַּד מִישָׁא בִּישָׁא some would say, it means really a *beshani* (named after Beshan), others would derive its name from the fact (v. בִּישָׁא) that it shames its neighbor (trees by its richness). [Oth. opin. *a dry olive*, not used for manufacturing oil.]

בִּישָׁא, v. בִּישָׁא.

בִּישָׁא m. (v. preced.) *fleshy, stout*.—Pl. בִּישָׁא. Keth. 61^a.

בִּישָׁא, v. בִּישָׁא I fem., a. בִּישָׁא.

בִּישָׁא *Beth*, the second letter of the Alphabet. Y. Sabb. XVI, 15^c top; a. fr.; v. אֵלָא.—Y. Ned. III, 38^a bot. וְכַּד בִּישָׁא (in בִּישָׁא Gen. XXI, 12) intimates two, a son that is destined to inherit two worlds. Lev. R. s. 19 כֹּף בִּישָׁא אֵלָא אֵלָא עֲשֵׂהָ בִּישָׁא if thou changest the Beth into a Kaf; a. fr.—Pl. בִּישָׁא. Sabb. 103^b one must not write . . . כֹּף בִּישָׁא (Ms. M. בִּישָׁא) the Beths so as to be taken for Kafs.—Chald. בִּישָׁא. Cant. R. beg.; a. fr. [Shek. III, 2 Mish. ed. בִּישָׁא, read בִּישָׁא.]

בִּישָׁא, **בִּישָׁא**, inf. בִּישָׁא (sec. r. of בִּישָׁא) *to go in, lodge, pass the night*. Dan. VI, 19. Targ. Gen. XXXII, 22; a. fr.—Pes. 107^a בִּישָׁא (Dan. I. c.) he went to bed without tasting food. Snh. 95^a (prov.) וְכַּד בִּישָׁא if punishment is procrastinated, punishment is gone. Taan. 24^b בִּישָׁא בִּישָׁא (Chald. transl. of the ambiguous שָׁאן) water kept in vessels over night. Ber. 60^b בִּישָׁא בִּישָׁא he slept in the open field. Snh. 63^b.—Ib. 109^a top לְבִישָׁא בִּישָׁא he wanted to stay over night; a. e.—Part. בִּישָׁא. Targ. Is. LVIII, 5.

Pa. בִּישָׁא same. Erub. 73^a (opp. to taking meals).

Af. בִּישָׁא *to keep over night, postpone burial*. Snh. 47^a בִּישָׁא לֵיהָ לְמָתָא dare one postpone the burial of the dead?

בִּישָׁא m. (b. h.; cmp. preced.; v. Ges. H. Dict. s. v. as to various etymological attempts), constr. בִּישָׁא, pl. בִּישָׁא. 1) *house, household, home*. Yoma 11^b לְבִישָׁא

to be buried). Hall. IV, 10 (11) (Y. ed. בירור; ed. Nap. בירור, Ven. בירור) mentioned as a place not belonging to Palestine proper. Cant. R. to II, 17 בית חר.

***ביתר** pr. n. pl. *Bethre*. Snh. 95^a כי משו בי חרר (Ms. M. ביטרי) when they came to B.

***ביתרת** Y. Succ. I, 52^a bot., read, with Y. Erub. I, 19^c top; Y. Kil. IV, 29^b, name of a field or an estate.

בב, **בב**, v. **בב**.

בבול, Yoma 25^a, v. **בבול**.

בב m. (b. h.; בכר) *first-born* (opp. פשוט, a plain, unprivileged son); also of animals. B. Bath. 126^a כי היה ואיך אכיל ^ב היה ואיך אכיל was a first-born and yet did not fast (on the eve of Passover).—Yeb. 16^a; Y. ib. I, 3^a bot. כי שכן (play on קטן) the first in obstinate dispute.—Gen. R. s. 91 (ref. to Gen. XLII, 37) כי שכן זה זה כי שכן is this a foolish first-born son! are thy children not my children? [כי שכן] a first-born son by his mother, v. **בב** I.—Bekh. VIII, 1, a. fr. כי שכן אף כי שכן a first-born with the privileges of a double share of inheritance (Deut. XXI, 15 sq.), כי שכן כי שכן one who must be redeemed from the priest (Ex. XIII, 2). Ib. IV, 4 כי שכן examined the first-born animal (and declared it defective); a. fr.—Pl. **בב**, **בב**. Ex. R. s. 18 כי שכן the first-born of Egyptian cattle; ib. כי שכן כי שכן the plague of the first-born in Egypt; Num. R. s. 4; a. fr.—Bekh. IV, 5 כי שכן כי שכן for examining first-born animals (as to bodily defects, v. supra); a. fr.—[Y. Shek. III, beg. 47^b כי שכן, read הכביר, read הכביר.] Ch. **בב**.

בב f. ch. (=next w.) *early fig.* Targ. Hos. IX, 10. Targ. Is. XXVIII, 4.—Pl. **בב** m. *first fruits*. Targ. Lev. II, 14; a. e.

בב f. (b. h.; בכר) *early fruit*, esp. *fig.*—1) Pl. **בב**. Gen. R. s. 22 כי שכן כי שכן ate the early fruits himself and offered the late to the king. Snh. 91^b; Lev. R. s. 4 כי שכן כי שכן fine early figs. Ter. IV, 6 כי שכן at the time of early ripening.—2) Pl. **בב** m. (b. h.) *first fruits* (to be offered), (sub. מנחה) *offering of first fruits*. Bicc. I, 1; a. fr.—*Biccurim*, name of a treatise of the Mishnah, belonging to the order of Seeds (זרעים).

בב f. (b. h.; בכר) 1) *first-born*. Pl. **בב**. Ex. R. s. 18 כי שכן כי שכן the first-born females (in Egypt).—2) *first birth, birth-right*. B. Bath. 123^a כי שכן כי שכן took the birth-right from Reuben and gave it to Joseph. Ib. כי שכן כי שכן the first birth (of Jacob's children) was destined to issue from Rachel. Ib. 124^a כי שכן the share of the first-born; a. fr.—3) *the law appertaining to first-born animals*, v. **בב**.—Bekh. I, 1 כי שכן is subject to the law &c., כי שכן is exempt from &c.; a. v. fr.—Pl. **בב**, v. supra. —*B'khoroth* (Bekh.), name of a Talmudic treatise, belonging to the order of Kodashim (קדשים).

בב ch. same, *birth-right*. Targ. O. Gen. XXV, 31 sq.; v. **בב**.

***בב** m. (=כוש, v. כוש; for Syr. כוש; for Syr. כוש; comp. *knocker* for giving signals for worship. Y. Meg. III, 73^d bot. (Var. **בב**).

בב, v. **בב**.

בב (b. h.; כי שכן) *to break through, split*, v. Ges. H. Dict. s. v.; v. **בב** *to weep*. Hull. 7^b; a. fr. Ohol. XVIII, 4 כי שכן כי שכן weepers' field, a place where the funeral cortege disperses; v. M. Kat. 5^b כי שכן כי שכן where the funeral addresses are held.

בב 1) *to cause to weep, make cry*. Lam. R. to I, 2 (ref. to בכח הכחה עמה) כי שכן כי שכן she cries and makes the angels cry with her. Ex. R. s. 1 כי שכן כי שכן they made it (the Egyptian child) cry.—2) *to mourn, lament* (Ezek. VIII, 14). Tosef. Kel. B. Bath. II, 8 כי שכן כי שכן lament their dead.

בב ch. same, also (act. v.) *to lament*. Targ. Gen. XXIII, 2; a. fr.—Part. **בב**. Ber. 5^b כי שכן כי שכן I cry over that beauty that it should rot in the ground. Ib. כי שכן כי שכן why criest thou? Ib. כי שכן כי שכן (v. Rabb. D. S. a. l.) that he was crying. Lam. R. to I, 17 כי שכן כי שכן (Israel) goes up (to the ruins of Jerusalem), weeping she goes down. Y. Yoma II, 39^d כי שכן כי שכן all the people began to cry.—Y. Hag. I, 76^c bot. כי שכן כי שכן *blear-eyed*.—Taan. 5^b כי שכן כי שכן Ms. M. (ed. **בב**) is it for naught the weepers wept? Gen. R. s. 68, v. next w.; a. fr.

בב m. (b. h.; preced.) *weeping*. Gen. R. s. 68; Lev. R. s. 8, a. e. (playing on בכח הכחה עמה, Ps. LXVIII, 7) כי שכן כי שכן he who loves (his wife) sings, he who does not, weeps; Snh. 22^a.

בב f. ch. same. Targ. II, Sam. XIII, 36; v. **בב**.

בב II, **בב** (עין ב) pr. n. pl. *Baalbek* (*En-Bekhi*, later *Heliopolis*), an ancient city of Syria, renowned for its temples and bazaars (יריד). Ab. Zar. 11^b כי שכן כי שכן the bazaar at En B. (with its idolatrous rites). Maasr. V, 8 כי שכן כי שכן *Baalbek garlic*.

בב m. (b. h. **בב**?) a species of *pears*, prob. the *pyrum Syriacum* of the Romans (comp. LXX a. Vulg. I Chr. XIV, 15). Pl. **בב**. Y. Kil. I, 27^a.

בב f. =**בב**. Targ. Is. XXXVIII, 3; a. e.

בב m. (**בב**) *weeper, wailer*. Pl. **בב**. Taan. 5^b, v. **בב** ch.

בב f. =**בב** I. Y. Taan. IV, 68^d top כי שכן כי שכן כי שכן *weeping for no cause*. Gitt. 58^a, a. fr. כי שכן כי שכן they sobbed loudly.

בב ch. same. Targ. Y. I Gen. XXXV, 8; (II ib. **בב**), v. **בב**.

בְּקִיָּה, v. בְּקִיָּה.

*בְּכִיָּן, m. (preced. ws.) weeper. Targ. Esth. II, 21 (Esth. R. ib. בְּבִיָּרִי).

בְּכִיָּן then, v. בְּכִיָּן.

בְּכִיר m. h. a ch. (b. h. בְּכִירָה (בכר); early, first-ripening, opp. לקיש or אפיל. Snh. 18^b וְכִי וְלִקִישׁ וְכִי when the early and the late seeds blossom simultaneously &c.; Y. ib. I, 18^c bot.; Y. R. Hash. I, 58^b bot. (corr. acc.). Gen. R. s. 61; Koh. R. to XI, 6 (ref. to Koh. ib.) אִם זָרַעְתָּ בְּבִיָּא if thou hast sown in the early season. Ib. הַבִּי the early seed. Ib. to VII, 26 וְכִי לִקִישׁ לִשְׂטִיָּם (read לִלְטִי) the latest of the robbers is the first to be hanged.—Fem. h. בְּקִירָה. Y. Taan. I, 64^a bot. וְכִי הַבִּי the early rain sets in on the third (of Marheshvan), v. בְּיִנְיָרִי. [Y. Sot. III, 19^a top וְכִי תִּשְׁבַּע, v. תִּשְׁבַּעָה.—Pl. בְּקִירָה. Y. Dem. I, beg. 21^c (Tosef. ib. I, 3 בְּבִירָה). Y. R. Hash. I, 56^d top אֵלֶּי הַבִּי those are the early-bearing sheep; (Y. Shek. III, beg. 47^b תִּבְכִּירוּרָה, corr. acc.).

בְּכִירוּתָא, f. ch. (=h. בְּכִירָה 2). Targ. Gen. XXV, 31 (ed. Berl. בְּכִי); a. fr.—Ber. 7^b לְבִכִּירוּתָהּ זָבֵנָה he (Esau) sold his birthright; ib. שָׁקֵלָה בְּכִירוּתָהּ (not זִבְנִיהָ) he (Reuben's) birthright was taken from him and given to Joseph (v. Rabb. D. S. a. l. note). Sot. 13^a נָדַד דְּזִבְנִי וְכִי though I sold my birthright, have I ever sold my plain heir's right?

בְּכִוְחָא (בְּכִוְחָא) f. ch. (=h. בְּכִוְחָא) weeping, mourning. Targ. Gen. L, 4. Targ. Deut. XXXIV, 8 (Y. בכורח; a. e.—Gen. R. s. 15, end, Ar. (missing in ed.); Pesik. Ronni p. 142^b; v. אֲלִיָּתָא.

בְּכִלוּפְסִין, v. בְּכִלוּפְסִין.

בְּכִנָּא, v. בְּכִנָּא.

בְּכַר (b. h.; בְּכַר, v. בְּכַר, comp. בְּכַר) [to break forth,] to be early. [Kal prob. not used.]

בְּכַר 1) to be early, produce first fruits. Tanh. Vayhi 14; Gen. R. s. 99 פִּירִיחוּתָהּ has early crops, opp. מִלְקֶשֶׁת, מִאֲפֵלָה. [Ib. end מִפִּירִיחוּתָהּם read מִכְבִּירִין, v. מְכַבֵּר.—2) to bear for the first time (of animals). Bekh. I, 3 sq. בְּכַרָּה that never before had given birth; a. fr.—3) (neut. v.) to be first in ripening. Bicc. III, 1 and sees שְׂפִירָה a fig which is first ripe, opp. אֲשֶׁכֶּל שְׂבִיכָר a cluster of grapes which &c. Y. Maasr. I, 49^a top וְכִי צְמִיָּא, v. צְמִיָּא. Ib. צְמִיָּא בְּנוֹת משֻׁבְּרִיָּה בְּנוֹת (v. מְשֻׁבְּרִיָּה, v. בְּרָה. Ib. בְּרָה as to spelling). —4) (b. h.) to recognize as first-born (בכור). B. Bath. 130^a sq.

Hif. הִבְכִּירָה same. Bekh. III, 2 הַמְבְּכִירִיָּה those animals which have given birth for the first time.

Hithpa. הִתְבְּכִירָה to hasten. Yalk. Gen. 161 שְׂרָא מְתְבְּכִירָה to hasten, v. supra.

בְּכַר ch. same.—Pa. בְּכַר 1) to produce, mature. Targ. Y. Deut. XXXIII, 14 וְכִי דִמְבְּכִירָא which his land pro-

duces.—2) to recognize as first-born. Targ. O. Deut. XXI, 16.

Hithpa. הִתְבְּכִירָה to be dedicated as the first-born. Targ. O. Lev. XXVII, 26.

בְּכַרָּא, v. בְּכַרָּא I, 2.

בְּכַרָּא, v. בְּכַרָּא.

בְּכַרָּא, v. בְּכַרָּא.

בְּכַרָּא, v. בְּכַרָּא.

בֵּל (b. h.; comp. בְּלִי, v. Ges. H. Dict. s. v.) not, frequ. used, in connection with a verb, in the sense of a prohibitive law. Erub. 100^a אֵל תִּבְרַח עַל בֵּל הַגֵּרָע he transgresses the law which says 'thou shalt not diminish therefrom' (Deut. XIII, 1). Pes. III, 3 וְכִי בָבֶל יִרְאֶה עֲלֵיו שְׂמוֹזָרִים עֲלֵיו בָבֶל יִרְאֶה וְכִי concerning which we are cautioned by the law prohibiting leavened things to be seen or to be found (Ex. XIII, 7; XII, 19); a. v. fr. [Our w. is also applied to Bible texts in which בֵּל appears.]

בֵּל pr. n. Bel, the Babylonian deity. Ab. Zar. 11^b כְּבַבְלָא בֵּל בֵּיתָא בֵּיתָא the temple of Bel in Babylon.

בְּלָא m. (contr. of בְּהַל, comp. בְּאֵלִי) care, anxiety. Dan. VI, 15.

בְּלָא, v. בְּאֵלִי.

בְּלָא m. destroyer, v. בְּלָעָם.

בְּלָא to be worn out, v. בְּלָא.

בְּלָא, v. בְּלָא without, v. לָא, לָא.

בְּלִיָּוֹתָא, f. pl. (of בְּלִי; בְּלִי) outworn garments. Keth. V, 8 וְכִי בְּלִיָּוֹתָהּ מִתְכַּסֶּה בְּבִלְיָוֹתָהּ וְכִי she wears her winter clothes in their outworn condition in the summer. Ib. 65^b בְּ מִתְכַּסֶּה הַשָּׂרָא מִתְכַּסֶּה הַשָּׂרָא the entirely outworn clothes (=שְׂחֻקִים Mish. l. c.); a. fr.—2) the woman's right to claim compensation for the wear or ruin of the things which she brought along as her property (v. מְלוּגָא, a. מְלוּגָא). Yeb. X, 1 וְכִי לֹא יִלְוֶה... nor can she claim compensation for used or spent property (but may take the things in what condition they are, v. comment.). Keth. XI, 6.—[Y. ib. V, 30^b bot.; XI, 34^a bot., as in Mish. ib. 7 בְּלִיָּוֹתָא.]

בְּלִיָּא, Ned. 91^b Ar., read with ed. בְּלִיָּא.

בְּלִיָּא m. pl. those of (the family or town of) Bela, in Babylon, (prob. a nickname). Kidd. 70^b; v. בְּלִיָּא.

בְּלִיָּוִים, m. pl. (b. h. בְּלִיָּוִים, v. בְּלִיָּוִים) fragments, rags. Succ. 15^b sq. בְּלִיָּא כְּרִים torn pieces of garments. Ib. V, 3; a. e.—Hull. 107^b זְמִירוּתָא בְּלִיָּא fragments of wine bags.—Kel. XXVII, 5 וְכִי בְּלִיָּא נֶפֶשׁ וְכִי (leather) pieces from a winnow or sieve.

בְּלִיָּא ch. same. Targ. Jer. XXXVIII, 11; a. e.

בְּלִיָּא, v. בְּלִיָּא.

בְּלִיָּוִים, read בְּלִיָּוִים.

בלבל (Pilp. of בלל or בול; cmp. בחל) *to mix up; to disarrange, upset, disturb.* Bekh. 38^b (expl. חבלל, Lev. XXI, 20) דבר המבלבל וכ' something which disturbs the arrangement (of the white and the black) of the eye. Snh. 108^a עמד ובלבל את וכ' (Var. יפזר) he upset the bridal canopy. Sot. 46^b לא בילבלה לא did not disturb the town (by pillaging, removing the inhabitants &c.). Y. B. Kam. IV, end, 4^c one struck him fatally and the other came and made him senseless (accelerating his death).—Part. pass. מבלבל, f. מבלבלת. Succ. 22^a סוכה מ' a festive booth the covering of which is disarranged, v. הבל. [Pesik. R. s. 4 נרבלבל, v. מבלבל.]

בלבל ch. same. Targ. O. Gen. XI, 9. Targ. Is. XXVIII, 28 ומבלבל and mixes up (the grain with the chaff, h. text וזמם); a. e.—Part. pass. מבלבל. Bekh. 44^a because they (the white and the black of the eye) are mixed up, v. preced.—Denom. מבלבלת mixture of white and black (h. הבלל, v. preced.). Ibid. (Ar. ed. pr. מברב).

Ithpalp. contr. מבלבל *to be disturbed, mixed up.* Hull. 26^b מבלבלת they (water and wine) mix well. M. Kat. 9^b הבלבלת שולחן (meals) be disturbed (by the noise of children).

בלבסין, בלבסין, v. לבסין a. לבסין.

בלבקי, בלבקי, v. לבקי.

בלג, Deut. R. s. 9 דעחו מובלגת, read מובלגת, v. בהל, end.

בלגה, v. בלגה.

בלגרי, Yoma 88^b וצעי אהורודו ב' ed. (Ms. M. 1 פלאגי; 2 a. Ar. פלוגי; Ms. Oxf., Yalk. Deut. 959 Ms. לגי, v. Rabb. D. S. a. l. note), take ב as servile letter, v. לבגא.

בלדור, בלדור m. (veredarius, βερδάριος, with change of liquida) *courier.* Y. Taan. IV, 68^c bot. נפק ביום וליילה נפק could the courier go in one day and night from Jerusalem to Tyre? Gen. R. s. 10. Ib. s. 78; a. e.—Pl. בולדורין, בולדורין. Esth. R. to I, 8 הכחבים והב' (strike out either of the two, v. Pesik. Shek. p. 14^a, Cant. R. to III, 4). Ib. ושלח בילדורין והחזיר וכ' and sent couriers (after them) and had the letters brought back.

בלדורסין pr. n. pl. (a corrupt. of Brundisii, Βρεν-τέσιον) *Brundisium*, a port in Calabria, Italy. Erub. IV, 1 (41^a); 43^a Ms. M. (ed. פלנדורסין, Var. פלנדורסין, פלנדורסין, פלנדורסין, v. Rabb. D. S. a. l. notes). Cmp. בלדורסין.

בלה, v. בלי.

בלו f. a *tax* (cmp. Assyr. *biltu*, v. Schr. KAT Gloss. II, s. v. ובל). Ezra IV, 13; a. e.—B. Bath. 8^a expl. *capitation tax*; Ned. 62^b. Gen. R. s. 64; Esth. R. introd., v. פרובגירין.

בלומו (?) pr. n. m. *Balvati*. Arakh. 11^a.

בלומא f. (בלום=בלום) *drinking of spiced wines, whence* (cmp. בוסם) *frolic, carousal.*—Pl. בלומאור. Lev. R. s. 12 ודודי שם שררי ב' (Yalk. Jer. 320 בלומאור) two excessive rejoicings took place at the same time. [Num. R. s. 10 a. Midr. Prov. to ch. XI have צדולה.]

בלומ m. (בלט) 1) *acorn, nut.*—Pl. בלומין, בלומים. Men. 63^a בלומין גרעין גרעין גרעין Grecian nuts (nut-ben; v. Sm. Ant. s. v. Balanus).—2) *oak.* Pl. as above. Y. Keth. VII, end, 31^d; Gen. R. s. 15, expl. אפנין (v. next w.)—3) (v. Sm. Ant. s. v. Porta) *peg placed in the door-bars* when quite home in the socket. Pesik. R. s. 6 if the gate-bars were wanting *אחר ב' only one peg.*—Pl. as above. Ibid.—4) *key-bit.* Y. Sabb. VIII, 11^b bot. כלום (corr. acc.); v. הך.

בלומא, בלומא ch. same, *oak.* Targ. Y. II, Gen. XXXV, 8 (h. text אפון); a. e.—Pl. בלומין, בלומין.—Targ. Ezek. XXVII, 6.—R. Hash. 23^a Ar. (ed. בוטמי a. בלוטי transposed; v. בוטמיא; B. Bath. 80^b).

בלויים, v. בלויים.

בלול m. (בלל) 1) *mixed up*, v. בלל.—2) *cloudy.* B. Bath. 147^a, v. ברור.

בלולין, v. לול.

בלוניא, v. בלוינא.

בלוניא, Cant. R. to I, 10; Yalk. Cant. 988 בלוינא, read בלוינא, v. בלוינא a. בלוינא.

בלונקין m. (=אלונקין) *poles for carrying burdens to market;* cmp. אונקלי I, 2.—Y. Dem. II, 22^c bot. when buying from the retailer's stand, opp. directly from the garden.

בלוסא, v. בולסא.

בלוספין, v. בולוספין.

בלועה f. (בלע, v. בלעי) *vortex, gulf.* Snh. 108^a ב' דגור (Ms. O. בליעה דגור, v. Rabb. D. S. a. l. note 300) the gulf of G.

בלופסין, v. בולופסין.

בלור, v. בלורין.

בלוריא pr. n. f. *B'lvria* (Valeria). R. Hash. 17^b, a proselyte. Cmp. בלוריא.

בלוריות, בלוריות, Gen. R. s. 28; Yalk. Zeph. 566, v. בלוריות.

בלורין, בלורין, read בלורין f. (balnearia) *bath-house.* Gen. R. s. 8; Yalk. Gen. 13 אחר מושלכ' וראה ב' אחר מושלכ' [Ab. Zar. 18^b, v. בלורין.]

בלוריות f. (בלר, בל, v. בלל) *something twisted, whence* 1) *chain, rope or wreath* (v. P. Sm. I, 532 בלוריא=h. מעשה 22*)

מקשה, a. בלוריא vincula jugi).—*Pl.* בלוריתא. Gen. R. s. 28; Yalk. Zeph. 566 ב' של זרב (Gen. R. l. c. some ed. בלוריתא) thick gold chains (as translation of ירר, Job XXII, 20). —2) *plait* or *locks*, esp. the long hair worn by the Roman and Greek youths of the upper classes and offered to the gods on arriving at puberty (v. Sm. Ant. s. v. *κόμη*). Ab. Zar. I, 3 ובלוריתו זקנו ובלוריתו יום הגלחה וקנו ובלוריתו (v. Maim. a. l.). Ib. 29^a. Tosef. Sabb. VI (VII), 1. Deut. R. s. 2 ב' ובלוריתו he who grows a wig does so for none but an idolatrous purpose. Lev. R. s. 23; a. fr.—Snh. 82^a רפשהה בבולוריתא he seized her by her plait.

בלוריתא ch. same, *woman's plait*. Targ. Y. I Num. XXV, 6 (ref. to Snh. 82^a, v. preced.).

בלושא m. (בלש) *search, examination*. Targ. Ps. LXIV, 7.

בלושא, **בלושא**, v. **בלשא**.

בלזמיות, v. **בלזמא**.

בלח (cmp. b. h. בלה in בלחה, a. בחל, *Hif.* הבלחית *to be unsteady, dazzle*. Y. Pes. I, beg. 27^a).

בלחוד, v. **לחוד**.

בלט (בל, v. בלל; cmp. פלט, ולד, מלט, פלט; cmp. Assyr. *to live*, Schr. KAT gloss. I, II) 1) (neut. v.) *to stand forth, project; to be cut in relief*, opp. שקע *to sink, be engraven*. R. Hash. 24^b טבעת שחורמה בולט Ms. M. (ed. incorr.) a ring whose seal is cut in relief; Y. Ab. Zar. III, 42^c bot. Gitt. 20^a sq. Sot. III, 4 עיניה בולטות her eyes protruded; Num. R. s. 9.—Yoma 54^a רוחקין ובלטין pressing forth and protruding (from behind the curtain); a. fr. —2) (act. v.) *to drive forth, beat*. Y. Sabb. XII, 13^d בבולט ובלט when he beats out the place of writing, opp. חוקק.

בלט ch. same. Part. pass. בליט. Targ. II Chr. V, 9. Hull. 45^b בליטין, ib. 76^a בליטי protruding sinews, opp. בלוע *sunk in the flesh, indistinguishable*.

בלטורא, read בלשורא. Cant. R. to II, 15 קיניגין מכללה וריאטיה עתידים מן ב' דא דחתו וייטורד זה שמיחם אוריהם, read, acc. to intimation in comment. Mat. K., as follows: קיניגין ותייטורן הח'ר מוציא אסירים בכשרות (the passage through the Red Sea and the coming of the noble Egyptians afterwards was) like the order of the kynegion (the actors in the fights of the arena) and the theatron (the spectators), as it says (Ps. LXVIII, 7), 'He leadeth forth the captives with their outfits', and then come the spectators, as we read (Ex. XIV, 28), 'who came after them into the Sea.'

בלי, Y. Ned. III, 38^a top, v. בריכסון.—Pesik. Bahod. p. 107^b, v. בלי.

בלת, **בלת** (b. h.; בל, v. בלל; cmp. נבל) *to be crumbled; to be worn out, to fail, decay, perish*. Koh.

R. to I, 4 בולה it (the generation of man) decays (dies out), בולה it (the earth) does not grow old. Taan. 9^a (play on די בלי די Mal. III, 10) עד שיבלו שפוחתיכם until your lips grow tired from saying, It is enough; (Y. ib. III, 66^d bot. שיבלו, v. בלל); a. fr.—Part. pass. בלי *outworn*. *Pl.* בליים. Midr. Till. to Ps. XXV, 1.

Pi. בלה *to wear out, outlive, survive*. Lev. R. s. 4 'וכ' מבלה the soul survives the body. Ib. s. 19 (play on בלה, I Sam. II, 2) אין לבלה there is none to outlive thee. Koh. R. l. c.; Cant. R. to V, 15 one erects a building ואחר מבלה אורו (not מבלה) and another man ruins it. Snh. 105^a, v. בלעם.

Nif. בלה, *Nithpa.* נבלה *to become outworn, fade away*. Esth. R. introd. ערודין לבלה (Gen. R. s. 42 לבלה) are destined to decay. Deut. R. s. 7, end נבלה (the garments) were worn out. B. Mets. 87^a ה' הבשר ל' her body was withered. B. Bath. 146^a לבלה ל' עשוין made to be used up.

בלה, **בלה**, **בלה** ch. same. Targ. Deut. VIII, 4; ib. Y. XXIX, 4 בלמו, Var. בלמו, read בלח; a. fr.—Lev. R. s. 19 כלה all goes to ruin. Ber. 5^b, v. בכה. Ib. 6^a. Bekh. 9^a לאו ואזיל they failed and went to destruction. Ab. V, 22 ג' ובלה טיב grow old and frail in it (the study of the Law).—[Targ. Ps. LXII, 11; XCI, 2 Ms., v. בלי I.]

Pa. בלי as preced. *Pi.*—Targ. Is. III, 15; a. e.—Ab. Zar. 20^a that this beauty ב' עפרא dust will destroy.—Part. pass. f. בבלה. Lev. R. s. 33 (interpret. בלה נאפים Ezek. XXIII, 43) Aquila translates *παλαιά πόρνη* (old harlot), דהיא מבליא גייריא ed. (Ar. גייריא דהיא מבליא, Yalk. Dan. 1061 only דהיא מבליא which means, a wasted harlot (wasted through fornication)).

בלה II m. pl. constr. (preced., cmp. בלאחור, בלאחור) *rotten pieces of (wood)*. Targ. Is. XLIV, 19 (h. text בל, v. Rashi a. l.; Var. רבל).

בלו (b. h., v. preced. ws.) prop. *destruction, naught; not*; v. בלימה. Ber. 44^b בשר ב' if without meat.

בלומוס, v. בולבוס.

בליונא, **בליונא** m. (בלי, formed like בליונא) [*destruction*], a cacophem. for idolatrous *phylactery, amulet* (v. Sm. Ant. s. v. Amuletum). (Ar. בליונא) *an amulet (stone) set in a ring*. Gitt. 57^a ב' עד דמתחזי ב' so that the stone of a ring could be distinguished (as to shape, legend &c.) at a distance of a mile (from the illuminated town). Ib. 58^a וכ' נקטי ב' (Yalk. Lam. 1242) they took an amulet (believed to effect the begetting of healthy and handsome children).

בליות, v. בלאוח.

בליותא, v. בליות.

בלילה f. (בלל, v. בילה) *mixing, mixture*. Y. Maas. Sh. II, 53^c; Y. Dem. V, 24^d top ו' ב' אלא אין ב' אלא b'lilah (an even distribution) applies only to wine or oil. Men. III, 2 'וכ' ב' בלילה עבה ו' the one forms a thick mixture (one Log of oil to one Issaron of flour), the other forms a loose mixture (three Log to one Issaron).—*Pl.* בלילות. Tosef.

Dem. II, 7; Men. 18^b; Hull. 132^b הב' the priest's mixing the offerings (Lev. II, 5; a. fr.).

בלים part. pass. of בלם.

בלומה (בלי מזה) f. (b. h., v. בלי) [nothing,] air (fr. Job XXVI, 7). Num. R. s. 14 עשר ספירות ב' (some ed. בלי מה) the ten heavenly spheres (cmp. Sepher Yetsir. beg.). Ex. R. s. 15 על אור העולם על ב' . . . he rested it (the upper story, the sky) on the atmosphere, on b'limah (Tanh. Haye 3 האויר על מה על האויר 3).

בלנוס, Pesik. R. s. 42, read בלינוס.

בליני, v. בליני.

בלינידין, Y. Shh. X, 29^a top, read בלינידין.

בליסמורי, v. בליסמורי.

בליסמין, Cant. R. to II, 14, read בליסמין; cmp. Ex. R. s. 21.

בליסמרא (בליסמרא) f. (ballistra, βάλιστρα) catapult, a war engine for throwing stones, or (b. manualis) for arrows. Lam. R. to II, 2 ב' stones thrown from the catapult. Y. Sot. VIII, 22^b bot. בליסמרא שלהן; (Mekh. Bsh. s. 2 בליסמרא, pl.; Yalk. Ex. 232 בליסמרא) the hail stones correspond to the catapults in the warfare of men. Pesik. R. s. 17; Pesik. Vayhi p. 67^a בליסמרא (corr. acc.). Pesik. R. s. 29-30 (p. 139^b ed. Fr.) אר האבן בליסמרה (read אבן הב' . . .); a. fr.—Pl. (R. Josh. 2) אבני בליסמרוס (read אבני . . .); a. fr.—Pl. בליסמרא. Yalk. l. c., v. supra. Tanh. Bo 4; Shof'tim 14. Mekh. l. c. Midr. Till. to Ps. XVIII.

בליסמורי (בליסמורי) m. (ballistarius, βαλιστάριος) attendant of the catapult, also archer. Hull. 60^b היה ב' . . . was Moses a hunter or an archer (to have known the nature of animals so well)?

בליספומי, v. בליספומי.

בליעה f. (בלע) 1) swallowing, gluttony. Num. R. s. 14 (play on בלע Gen. XXXVI, 32) he sold his birth-right בשביל בליעו to satisfy his gluttony.—הב' aso-phagus. Toh. I, 1; a. fr.—2) vortex, v. בליעה.

בליעי m. (=h. הבליעה, v. preced.) gullet, whence (cmp. וישט) straits (prob. Scylla and Charybdis). Bekh. 9^a.—Snh. 110^c בליעי דקרו (corr. acc.) the chasm created for Korah.

בליעל m. (b. h.) availing nothing, wickedness. Snh. 111^b (playing on על) ב' בני means עול וכ' . . . sons who shook off the yoke &c.

בליעתא f. ch. (=h. בליעה) swallowing, Targ. Y. I Num. XXVI, 11, constr. בליעה.

בליעמרא, בליעמרא, v. בליעמרא.

בליקוס, v. בליקוס.

בלירא f. (בלי) rag, shred. Sabb. 134^a. Hull. 8^b ב' צייר בב' דפרסא a shred of a curtain (soft rag). Kidd. 48^b בב' צייר tied up in a rag.—Pl. בלירא. Yeb. 120^a (some ed. בלירא).

בלל (b. h.; בל; a) sec. r. of בול, ביל, בול, ביל, cmp. בן, to penetrate, break through, v. בלט; b) בל to crumble, soften, cmp. בל; v. בלי, נבל, בלט in בולסמרא to mix (with oil), knead, stir; to mix fodder. Zeb. XIV, 3 (112^b) הוביל the priest who kneads the meat-offering with oil, v. בליעה. Dem. V, 5 בולל וניטל (strike out וניטל in Bab. ed., Ar. Var. בריר) he mixes the fruits and takes the tithe. Y. B. Kam. IV, beg. 4^a לבלול to mix up (coins in a bag.) Y. R. Hash. I, 56^d bot.; Tanh. Noah 11, v. ביל III; a. fr.—Part. pass. בלי, f. בליעה. Snh. 24^a (play on בל) ב' mixed up (confused) in Bible study &c. [Y. Yeb. VIII, end, 9^d בבלל בבלל, read בבליל.] V. בליג.

Nif. בלל, Hof. בלל to be mixed. Y. Maas. Sh. II, 53^c, v. בלל. Men. XII, 4 (108^b; 18^b) ששים נבללין sixty measures of flour can be thoroughly mixed; v. בליעה. Ib. יכולים בליעל.—Y. Shek. VI, 49^d bot. אש מובללה באש fire mixed with fire.—[Y. Taan. III, 66^d bot. ער ש' בללי וכו' until your speech shall become confounded from repeatedly saying, Enough; v. בלי.] Y. Ber. VI, 10^a top (play on בל) ב' בליעל all blessings shall be kneaded together.—Pip. בליעל.

בלל I (b. h.; denom. of בלום, בלל, בלל, fodder-bag, nose-bag, muzzle) to muzzle, restrain. Yalk. Num. 743 (read in place of וכ' בלום וכו') פיו בלום לעמו של משה (כדו בלום וכו') the mouth of the people of Moses is tied up (we dare not talk), but can he tie up (disable) the nail of any of them (the Canaanites)? Hull. 89^a (play on בליעה, Job XXVI, 7) שבוים וכו' who restrains himself in strife (refrains from violence, keeps silence &c.).—2) part. pass. בליעל (cmp. אלאם) unfit for use, lame, sore, swollen, closed by a tumor. Bekh. 40^b ב' one whose mouth is swollen (one opin. in Rashi: shrunk); רגליו מובלמור (Pu.) one whose feet are swollen (shrunk). Ib. 43^b ב' דומו Ar. (ed. בילם, corr. acc.) whose nose is obstructed.—Gitt. 67^a ב' אוצר ב' אוצר a packed treasury of knowledge; v. בליעל.—Part. Pu. מובליעל, v. supra.

*Hif. בליעל to restrict. Y. Hag. II, 78^a bot. ובלבר ש' בליעל provided that (when cutting &c.) he does only as much as is needed for his dough for the offering; [Tosaf. to Hag. 17^b, s. v. אלא, cites עיסרו, v. בליעה.]

בלל II (v. preced.; cmp. Syr. בלמא halter) to attempt to get rid of the halter; to kick, strike (of an unruly horse). Pesik. Zakh. p. 24^b (ref. to Ps. XXXII, 9) thou puttest a bit on him בולל ויחא and he strikes. Ib. לגביר ויחא ב' (strike out לא, as Tanh. ed. Bub. Ki Thetse, 6 a. Yalk. Ps. 719) you come near him and he strikes; Tanh. Ki Thetse, 6; Yalk. Deut. 938, Ps. l. c. (with var. vers.).

בלל ch.=h. בלל I.—1) Part. pass. בליעל tied, mute. Targ. Is. XXXII, 4; a. e. [Targ. Y. Deut. XXIX, 4; v. בלי I.]—2) (cmp. כרד) to put meat between bread, wrap up. Hull. 107^b ב' ליה אומצא ב' wrapped up a piece of meat for him (v. Tosaf. a. l.).

בַּלְמָא * m. (preced.; v. בַּלַּם) *halter*, trnsf. *guard*, *protection of the borders of a field*, as fences &c.; cmp. אַפְסָרָא. B. Mets. 103^b וְכִּי עֵיקַר בֵּי וְכִי וְכִי whatever is essential for guarding the limits, the landlord must provide. [Ms. M. בְּלוּרָא, Ar. בַּלְמִי, v. בַּלְמָא.]

בַּלְנִי m. (βαλανεύς) *bathing master*, *bathing attendant* (who receives a small coin as fee, cmp. אוֹלְפִיר). Shebi. VIII, 5; v. בַּיִיר. Y. B. Bath. IV, 14^c bot. מקום הבַּלְנִי the bathing master's station (the income therefrom); a. fr.—Pl. פְּלִינִין. Sabb. IV, 2 קורות הבַּלְנִי the beams whereon the bathing masters are stationed.

בַּלְנָא, **בַּלְנִי**, **בַּלְנִי** ch. same. Lev. R. s. 28 ארבעידי בִּי וספר בִּי אול בריל he went after a bather. Ib. ארבעידי בִּי וספר בִּי has become a bather and hair cutter; Esth. R. to VI, 10 (בלן); Pesik. R. s. 18.

בַּלְנִיָּא, Sifra B'har Par. 5, ch. VII (Yalk. Lev. 666 בַּלְנִיָּא, v. לְקַטְיָא a. בַּלְנִיָּא, v. בַּלְנִיָּא.)

בַּלְנִי, **בַּלְנִי**, v. בַּלְנִי.

בַּלְנִיָּא m. pl. (balnea, balneæ) *bath*, *bathing*. Y. Ber. VI, 10^c bot. כהורין דשרתי חמרא ברר בילני (read בליני) as if one drinks wine after bathing (for medicinal purposes, when the wine which he drinks after meal cannot be considered as a continuation of the draught taken before meal; v. אֲלִינְטִיר II). Y. Maas. Sh. IV, 54^d bot. as much as one will ask (for the fruits left over) on a hot summer day בִּי ברר בִּי after bathing time (when he is anxious to sell).—*Denom. בַּלְנִיָּא f. pl. (=balnearia) *bathing apparel*. B. Bath. IV, 5 (67^b, Bab. ed.) ואת הבַּלְנִיָּא (Var. וילאור q. v.).

בַּלְנִיָּא, Y. Sabb. VI, 8^b bot., transl. of רעלוז Is. III, 19, read בַּלְנִיָּא.

בַּלְנִיָּא (בַּלְנִיָּא) 1) constr. בַּלְנִיָּא m. pl. (balnearia) *bathing apparel*, *bathing utensils*. Y. Kil. IX, 32^a bot.; Y. M. Kat. III, 82^a נשים בִּי נשים women's bathing clothes; Sabb. 147^b בלני (some ed. בלורי, corr. בלני); Tosef. Kil. V, 16 בלארי (corr. acc.).—2) *bath-house*, v. בַּלְנִיָּא.

בַּלְסָא 1) (בלן, v. בַּלְל) 1) *to mix with all sorts of things*, *to mix indiscriminately*. Part. pass. בַּלְסָא, f. בַּלְסָא. Sabb. 76^b עיסת בִּי a dough of unsifted flour (with bran &c.). B. Bath. 58^a אוצר בִּי a store room of mixed things (lumber room).—Gitt. 67^a אוצר בִּי a mind full of all kind of knowledge (oth. vers. בלום, v. בַּלְסָא).—Pl. בַּלְסָא. Mikv. IX, 5 utensils soaked with a mixture of colors (stains from use), opp. נקיים shining, polished.—2) (cmp. בלי) *to rot*. Gen. R. s. 28 אוצרות בַּלְסָא store of spoiled fruits.

בַּלְסָא, v. בַּלְסָא.

בַּלְסָא m. (בסם, with inserted ל=ר; hence βάλσαμον which was readopted as בַּלְסָא; cmp. בַּלְסָא) *balsam*, *aromatic gum*. Gen. R. s. 91 (interpr. צורי בלסם)

קטף the gum of the balsam tree.—Targ. Cant. VII, 14. Lev. R. s. 31; Cant. R. to I, 15; a. e. Cmp. פַּלְסָא a. אַפְסָרָא.

בַּלְסָפִימִיָּא f. (βλασφημία) *blasphemy*. Y'lamd. to Num. XXVIII, quot. (בליספ) in Ar.—Tanh. ed. Bub. Tol'doth 21 בלסימיה (corr. acc.).

בַּלְסָפִימִיָּא, read בַּלְסָפִימִיָּא (εβλασφημῆσεν) *he blasphemed*. Y'lamd., ref. to I Kings XXI, 13 quot. in Ar. (interpret. בַּרְךְ).

בַּלְסָתָא, v. בַּלְסָתָא.

בַּלְע (b. h.; v. בַּל, v. בַּלַּל) *to absorb*, opp. פַּלַּט; *to swallow*, *consume*. Y. Shek. VI, 49^c bot. . . . בַּלְע שוואור בַּלְע . . . בַּלְע the flame absorbs a portion of the oil, and so do the wood and the kettle. Hull. 110^b the liver when boiled with other meat בִּי פולטת ואינה בִּי but absorbs nothing from the other pieces. Y. Sabb. XIV, 14^d top; Tosef. ib. XII (XIII), 9 but he may sip vinegar and swallow it (opp. פַּלַּט to spit it out). Y. Ter. VIII, 45^b bot. הליעוס כַּבְלִיעַ what is chewed is to be considered as swallowed. Hull. 71^a טומאה בַּלְעָא an unclean object (food) that has been swallowed.—Snh. 110^a דַּבְלִיעִין those (of the band of Korah) that were swallowed up. Kel. IX, 6, v. הַרְבֵּן; a. fr.

Nif. בַּלְע *to be swallowed*; with בִּין, *to be absorbed*, *disappear*. Sot. 36^b; Tanh. Vayigg. 4; Yalk. Gen. 150 (interpret. the name Bela, Gen. XLVI, 21) שני בִּין דאזמורו (Joseph) has disappeared among gentiles. Gen. R. s. 94; Yalk. l. c. שניבלע ממני he disappeared to me.

Hif. הַבְלִיעַ *to cause swallowing*, *to make absorb*. Ex. R. s. 33 לקרתה תבלעתה thou mad'st (the earth) swallow Korah. Ber. 24^b בַּלְעִי בַּלְעִי he hides the spittle in his cloak; Y. Sabb. VII, 10^b top. Hull. 113^a מַבְרִים בִּי causes the blood to remain in the meat (prevents it from flowing out).—Trnsf. *to sell something in connection with other things, in a lump, in the bargain*. Bekh. 31^b מַבְלִיעִי וְכִי he sells it (the meat) in the bargain with the hide &c. B. Mets. 64^a; B. Kam. 118^b one who robs his neighbor ויהי לוֹ בחשבון and makes up for it implicitly on settling his accounts. V. הַבְלִיעַ.

Hof. הַבְלִיעַ *to be swallowed up*; *to mingle with*, v. supra Nif.—Part. מַבְלִיעַ. Ber. 31^b מִן אַנְשִׁים בִּי mixing with people, expl. לֹא אֵרוּךְ וְכִי neither very tall &c. (of average qualities). Erub. IV, 6 בִּירְהוֹן בִּי his property is enclosed between theirs (reaches into the limits of each). Y. ib. IV, 21^d bot. עיריות המבִּלְעוֹת *inland-towns*, opp. border-towns. Y. B. Bath. VII, 15^{ed} bot. מַבְלִיעִין בַּרְחָא fields which are enclosed by others belonging to the same estate.

Hithpa. הִתְבַּלְעַ *to be swallowed up*, *to disappear*. Midr. Till. to Ps. XIX, beg. מִן הַבְּלִיעַ בִּי he disappears from the world (forfeits his life).

בַּלְע ch. same. Targ. Ex. VII, 12; a. fr.—Hull. 111^a בִּי as it gives out, so does it again absorb; a. fr.—Part. pass. בַּלְעָא, f. בַּלְעָא. Ib. בַּלְעָא דמא בַּלְעָא בַּלְעָא, v. בַּלְעָא, v. בַּלְעָא.—Snh. 110^a דַּבְלִיעִי דַּבְלִיעִי.

Transf. to receive blows (comp. ספג). Men. 7^a קולפי טאבי בלעי רב I received many blows at the hands of Ab. over &c. Arakh. 22^a. Ber. 56^a.—Targ. II, Esth. III, 7 בליען אינן בידי they are swallowed up (bound to be destroyed) by my hand.

Af. אכלע, as h. Hif. Hull. 67^b לי אכלע let me swallow them (put them in my mouth). Men. 17^a, v. infra. B. Mets. 64^a ויא ליה בחשבון אכלע, v. preced. Hif.

Ithpe. אכלע, as h. Nif. 1) to be swallowed up, to disappear. Targ. Y. Gen. XLVI, 21 מניה אכלע he was swallowed up (disappeared) from his side; v. preced. Targ. Josh. VI, 5 ירבלע וכו' shall sink into the ground beneath it; a. e.—Y. R. Hash. II, 58^a bot. אירב מן קימרי (the moon) disappeared from his sight.—2) to be given to eat; transf. to be taught. Ber. 24^b לי אכלעא לי רב וכו' v. Rabb. D. S. a. l. note) this I have been taught in the school of R. &c.; (Men. 17^a וכו' לי אכלעא לי רב וכו' this has R. H. taught me).

בלע m. (preced.) 1) absorption, natural loss, leakage. B. Mets. III, 8 (40^a) ב' ומחצה a Log and a half is a reasonable leakage (absorbed by new vessels); a. e.—2) pr. n. m. (b. h.) Bela; v. בלע a. בליעה.—3) בלע or בלע (comp. בלי) a nothing, a mote. Tanh. Vayak. 7 (ref. to בלע Num. IV, 20) הוזה שוריא נופל בעין בלע (מן העין s. 5) as much as a mote which enters one's eye.

בלע m. swallower, glutton. Num. R. s. 14; v. בליעה. Snh. 105^a, v. בלעם.

בלע ch. m. (comp. בלע) the thing swallowed, choking fit. Y. Ab. Zar. II, 40^d אהן בלע שרי in a choking attack it is allowed (to apply remedies on the Sabbath) Ib. ליה בלע had a choking fit; Koh. R. to X, 5 בלעא חר בלעא חר. Ib. לאפקא בליעה to get out what he had swallowed.

בלעין, Y. Dem. III, 23^b מדווסר לב' בלעין, read בלעין=בלעין, v. בעל.

בלעם (b. h.) pr. n. m. Balaam, the gentile prophet of the Pentateuch. Snh. 105^a עם בלעם Ar. (Var. in Ar., a. ed. בלעם) devourer (destroyer) of the people; other homilet. etymology ibid. עם שבגלוז he ruined the people (through debauchery; Rashi: =בלע). Gen. R. s. 65. Ab. V, 19 (as type of false teachers); a. fr.

בלעס (לעס, בלס; comp. בלע with ס intens.; comp. Ithpe. ויאירח to be choked, to choke. Y. Ter. VIII, 46^a ויאירח ויאירחבלעסון (corr. acc.).

בלצא pr. n. m. Baltza. Ex. R. s. 29 ב' את ר' שאל ב' את ר' אלהיו ז'ל=אל' ז'ל [prob. to be read עקירא Ber. IX, 13^c; Midr. Till. to Ps. XVIII; CIV end].

בלק, v. בלק.

בלק (b. h.) pr. n. m. Balak, King of Moab. Ber. 7^a. Num. R. s. 20; a. fr.

בלקמירון, בלקמורום, רון, בלקמירון, בלקמורום (col-lectarius), and בלקמירון (χαρματζηρες).

בלקיא, v. בלקיא.

בלרא, v. בולרא.

בלרין, v. בלקרין.

בלריון, v. בלקריון.

בלריות, v. בלקריות.

*בלריון, Ab. Zar. 18^b ב' ובלריון Ms. M. (ed. only בלוריון; Y. ib. I, 40^a מילריון מילריון, added in Ms. M. l. c. as מלריון לירקליון (בלרין ובלריון) corruption of לירקליון (liberales, sub. ludi, or liberalia) Bacchanalian games (v. Sm. Ant. s. v. Dionysia). [The preceding בלרין or לולרין must prob. be read לורין ludi.] V. סגולרין.

בלש (בל, v. בלל 1) *to hack and break the clods of earth (v. בול II; v. Sm. Ant. s. v. Raster). Lev. R. s. 36 on setting a vine וכו' בולשין אירח וכו' (read אירח) you first break them (the large stony clods) under it and then you plant it. Omp. אכלעא.—2) (law) to search (for concealed goods &c.) to hold a visitation. Denom. בלשי &c.—3) (milit.) to patrol. Midd. I, 7 וכו' לבלוש to patrol the Temple.

בלש ch. same; to search, examine. Targ. O. Gen. XXXI, 35; a. fr.

Pa. בלש same. Targ. Is. XXII, 5 מבלשין (ed. Vien. מבלשין Af.); a. e.

Ithpa. אכלעא, Ithpe. אכלעא to be searched, ransacked. Targ. Ob. v. 6, quot. B. Kam. 3^b; a. e.

בלושא, בלושא m. ch. (v. next w.) searcher; constable. Nidd. 52^a וכו' שרר ב' וכו' he sent a constable and forced her to leave her (second) husband.—Pl. בלושין, בלושין. Targ. Zeph. I, 12; a. e.—Ber. 44^a בלושין Ar. a. Ms. F. (ed. בלושין).

בלשיר, בלשיר m. (בלש) detective, investigator, searching tax-commissioner, constable. Y. Dem. VII, 26^a מקל ב' (not מקל) the commissioner's pointed staff (with which he searches). Y'lamd. to Gen. XXXVIII, 1 quot. in Ar. וכו' בלשיר מסר וכו' the constable delivers the prisoner over to the executioner.—Pl. בלשין. Kel. XV, 4 וכו' מקל הב', v. supra.—בלשירין. Y'lamd. to Num. XXIII, 7. [Var. in Hai Gaon בלשירין.]

בלשפמ pr. n. pl. Belshafat (contr. of אלישפט), a staple town in Susiana (Khazistan), Syriac name Beth-Lapetha=Ahwaz (Neub. Géogr. p. 380). Taan. 22^a בלשפמ ed. (Var. בילשפמ, בולשפמ, v. Rabb. D. S. a. l. note 8). B. Mets. 73^b זולשפמ ed. (Ar. לולשפמ, Ms. H. בלשפמ); B. Bath. 98^a זולשפמ ed. (Ar. לולש; Ms. M. וילשפמ; Var. וילשפמ, v. Rabb. D. S. a. l. note). [Yohāsin s. v. ברוקא: ברוקא.]

בלשת, בולשת f. (בלש) reconnoitring troop, quartermaster's division, marauders. Bets. 21^a; Tosef. ib. II, 6. Ab. Zar. V, 6 (Y. ed. ב' וכו'). Y. ib. 45^a top ובמלחמה ב' בלשת means when the troop comes in peace,

or when it comes with hostility. Sabb. 145^b ed. בר, Ar. בל.

בית ב' בלתי, בלתי, בלתי pr. n. pl. *Beth-Balith* &c., v. גירסא. R. Hash. II, 4 (22^b; Ms. M. בילתי, בלתי; v. Rabb. D. S. c. l. note). Ib. 23^a bot. ב' מאי בית ב' (Ms. M. 1 בילתי 2 בלתי, Ms. L. בילתי) what is B. B.? Answ. בירם.

במגנימין, Y. R. Hash. I, 57^b, כהרם ב', prob. to be read: במגנימין אפומימין (ὑπομνήματα) like *the minutes* of the court proceedings, opp. to preced. דימין, read דימין (δίκη, pl.).

במדבר, **ספר ב'** m. *the fourth book of Moses* (*Numeri*). Gen. R. s. 3; a. e.—ב' רבוז the fourth book of Midrash Rabbah (Num. R.).

במה f. (b. h.; prob. fr. בוא) *entrance, gathering place, ascent* (comp. b. h. מְבוֹא a. מַעְלָה); esp. *Bamah*, name of the legitimate altars prior to, and of the illegitimate after, the establishment of a central sanctuary (at Shiloh) and of the Temple at Jerusalem; *temporary* or *improvised altar*; v. Zeb. XIV, 4—8.—Meg. I, 10 גדולה ב' national altar; ב' קטנה local altar (during their period of legitimacy); Tosef. Zeb. XIII, 17 sq.; a. fr.—*Pl.* במות Zeb. l. c. Ib. 114^b בשעת הירור חב' at the period when bamoth were permitted. v. supra; a. fr. [Meg. 32^a והב' הלוחות והב' גימיה. v. גימיה.] Comp. גימיה.

במוסא, v. במוסא.

במורא, v. במורא.

במיסמאות, Midr. Thron. Salom., Beth-Hamidr. ed. Jellinek V, 2, read במוסא, v. גימוס.

***במסא** m. ch.=h. גימוס *altar, high-place*. [Targ. Y. II, Deut. XXXII, 13 במסא, read במורא.]—*Pl.* במסא, במסא, במסא (*idolatrous places of worship*). Targ. II Chr. XIV, 4; a. e.

במורא, Cant. R. to VII, 10 some ed., read במורא.

במורא f. ch.=h. גימיה. Targ. I Kings III, 4; a. e.—*Pl.* במורא (גימיה). Targ. ib. 2; a. e.—[Targ. II Chr. XI, 15 במורא.]

בן m., constr. בן (b. h.; בנה) *offspring, son, child*. הב' the male child's week, a disguise for *circumcision day*, adopted during the Hadrianic persecutions. Snh. 32^b; Y. Keth. I, 25^c; a. e.—ישוע הב' a disguise for בן. פיריון הבן B. Kam. 80^a. . . . של בן של the son of, v. של. של קדושים descendant of holy men. Ab. Zar. 50^a; a. e.—*Pl.* בני, constr. בני. Ab. III, 14 למקום ב' chosen children of God. Gen. R. s. 82 רוריה של בני בני children (followers) of the Law.—*Trnsf.* *belonging to, fit for* &c.; e. g. בני גולה בני those belonging to the colony of exiles, Babylonians &c.; בני גליל Galileans; בני אכילא things fit to be eaten &c. [For such compounds as are not self-evident, see the respective determinants.] בני פיקרון [גימיה פיקרון.]

בנת, v. בני.

בנאה m. (contr. of בלנא) 1) *bather*. Targ. II, Esth. VI, 12 Ms. (ed. באנא).—2) pr. n. m., v. באנא II.

בנאי m. h. a. ch. (בני) *builder, mason*. B. Mets. 118^b; a. fr.—Y. Hag. II, 77^b top ב' אימריה דרין ב' this boy's trade should be that of a builder. Sabb. 156^b ב' וסורי ו' (shall grow to be one) who builds and destroys, destroys and builds (restless). Ib. 115^a; a. fr. V. ארדיכל.—[V. באנא, באנאי.]

בנאי II, בנאה, a. **בנאי** (= רב ב') pr. n. m. *Bannai, Bannaah, Rabbannai*, name of an Amora. Keth. 50^b. Ber. 38^b. [Ib. 55^b Ms. M. נוראי, B. Mets. 2^a, a. e. רב, Ms. M. רבינא, v. Rabb. D. S. a. l. note.]

בנאי, בנאי m. sing. a. pl. (contr. of באנא) *one of becoming conduct, refined, a cultured person*; opp. בור; (comp. Sabb. 114^a top, as to a scholar's duty to pay attention to dress). [For oth. opin., v. Sachs Beitr. II, 199; Frankel Monatsschr. 1846, p. 855.] Mikv. IX, 6; Sabb. l. c. ב' ו' the garments of a Banna'im, if stained with pitch on one side cannot be immersed for levitical purposes before the stain is removed (because their owner is more fastidious). Tosef. Mikv. VI (VII), 14 (where גדולה a. גדולה refer to the stain; as to correct vers. v. R. S. to Mikv. l. c.). Sabb. l. c. ב' מאי what does B. mean? Answer: ב' אלו ו' it means the scholars who are engaged in building up the world (of civilization) all their lives (as if fr. בנה). Ib. (dresses of the B.) אלו אוילרין are the court-garments imported &c., v. אוילרין.

בנאיחא, v. בנאיחא.

בנאיחא, pl. of בנאיחא.

בנוי m. (בני) *builder*. *Pl.* בנוי. Yoma 10^a בר ב' ו' shall the builders (of the Temple, the Persians) be delivered into the hands of the destroyers (the Romans)?

בנות pl. of בת.

בנה, בני (b. h.; sec. r. of בין) [*to combine*] *to build*. Sabb. XII, 1 הבונה he who builds (on the Sabbath). Ib. 102^b משוב בינה (isguilty) because it is one of the labors classified under 'building'; a. fr.—*Metaph.* *to educate, train*. Ber. 64^a (ref. to Is. LIV, 93) בנה אלא בנה read not *banayikh* (thy children), but *bonayikh* (thy builders, trainers); v. באנאי.—Ex. R. s. 23 (play on b'noth, Cant. I, 5) בנות ו' the authorities directing the building of Jerusalem; v. Pi.—Hull. 78^b אב בנה אב, v. אב. a. באנאי. [Tosef. Par. VII (VI), 4 באנאי ed. Zuck., v. באנאי.]

Nif. בנה 1) *to be built up*. Y. B. Bath. III, 14^b, a. fr. לבינור, קרבינור.—2) (denom. of בין) *to get children*. Gen. R. s. 71.

Nithpa. קרבינור (denom. of בין) *to be adopted, naturalized*. Pesik. R. s. 43 קרבינור ב' ישראל they became full Israelitish citizens.

Pi. בנה *to lay out, plan a city, determine its limits*. Ex. R. l. c. the Great Sanedrin held sessions אורח (אורח) and determined the limits of Jerusalem; v. Snh. I, 5.—Part. Pu. מבינור *cultivated; built* (of human

stature), *well-proportioned*. Keth. 112^a; Sot. 34^b דריחה על ע'ו' (Hebron, in spite of the rocky nature of its soil) was seven times better cultivated than Zoan (one measure of its land yielding as much as did seven measures of the soil of Zoan). Ib. 42^b (play on *benayim*, ISam. XVII, 4) מ'ב מכל מים his build was without blemish.

בְּנוּי, v. בְּנוּי.

בְּנִי, בְּנָה ch.=h. בְּנָה. Targ. Deut. XXV, 9 (Y. דְּבָרָה); a. fr.—Part. בְּנִי. Targ. Gen. IV, 17.—M. Kat. 10^b מִיבְּנֵי to erect; a. e.

Ithpe. אֶבְנֵי as h. Nif. 1) a. 2). Targ. I Kings III, 2; a. fr.—Targ. Gen. XVI, 2; a. e.—Y. Ber. II, 5^a מִתְּבָנֵי will be rebuilt; a. e.

בְּנִיחָא, v. בְּנִיחָא.

*בְּנִיחָא pl. (benignae, sub. interpretationes, opp. durae, v. Harper's Lat. Dict. 1882) *favorable side, mitigating circumstances*. Ab. Zar. 4^a שלחם ב' ש'לקש ed. (Ms. ב'נוי; Ar. ב'נוי, taking ב' for a servile letter as do the commentaries) I shall search for what can be found in their favor.

בְּנִיחָא I m. ch.=h. בְּנִיחָא, builder. Y. Yoma III, 40^c; Y. Gitt. VII, 48^d bot.; Y. B. Bath. VIII, 16^c top דאורייתא ב' a builder of the law (forming ingenious conclusions).—Pl. בְּנִיחָא. Y. Ber. IX, 13^a top; v. אִימָן.

בְּנִיחָא II pr. n. m. *Bannayah*, an Amora. Y. Peah I, 15^b bot.; a. fr. (Bab. B. Bath. 57^b בְּנִיחָא, v. בְּנִיחָא II).

בְּנוּי, v. בְּנוּי.

בְּנוּיָא, v. בְּנוּיָא.

בְּנוּיָא, Y. Shek. VI, 49^d top, v. בְּנוּיָא.

בְּנוּיָא, בְּנוּיָא f. pl. (בני); cmp. ארב, ארג a. denom.) *net-work, veils, curtains* &c. Ber. 61^a; Sabb. 95^a; Erub. 18^a; Nidd. 45^b ש'כן בכרכי דים קורין לקלעייהא ב' (v. Rabb. D. S. a. l. for vers.) at the sea-towns they call all net-works *binyatha*; Koh. R. to VII, 2 בְּנוּיָא (Var. בְּנוּיָא).

בְּנוּיָא m. (b. h.; בְּנוּיָא 1) *building, structure; erection*. Succ. 51^b בְּנוּיָא מ'י שלא ראה בה' מ'ב בְּנוּיָא who ever has not seen the Temple in its finished state, expl. ibid. בְּנוּיָא the Herodian Temple (Ms. M. מ'י ראה בנין בה' מ'ב; v. Rabb. D. S. a. l. note).—אָמַר, v. אָמַר.—Sabb. 102^b בְּנוּיָא such kind of labor belongs to builders' work. Ib. בְּנוּיָא דמי לב' it looks like builders' work; a. fr.—אב. זה בנה ב' Hull. 78^b, B. Kam. 77^b *standard rule*, v. אב; v. Hull. 78^b, B. Kam. 77^b this (Ex. XII, 5) forms the rule, wherever ש'ה is used &c. (v. Tosaf. a. l.).—Sabb. 114^a בְּנוּיָא של עולם the preservation of the (mental and moral) world.—2) *human frame, skeleton*. Ohol. II, 1 רוב בנייתו רוב בנייתו the greater portion of a corpse as to size of limbs, contrad. to רוב בנייתו the larger as to the number of joints and limbs.

בְּנוּיָא ch. same. Targ. Koh. III, 3; a. e.

בְּנוּיָא m., בְּנוּיָא f. (בנט) *sour; angry, sad*. Pl. בְּנוּיָא; f. בְּנוּיָא. Targ. Y. Gen. XL, 6 (O. בְּנוּיָא). Targ. Prov. XXV, 23. [Y. Shek. IV, 48^b bot. בְּנוּיָא, read: בְּנוּיָא, v. בְּנוּיָא ch.]

בְּנוּיָא, Y. Keth. XII, 35^a ב' רמני, v. רמני.

בְּנוּיָא (בְּנוּיָא) m. (beneficium, βεναφίσιον) *favor, grant, esp. the rights of a privileged person concerning the protection of his character*. Tanh. Korah (ed. Bub.) addit. 2 (cmp. Tanh. ib. 8) משל לשושבינה של בר המלך שביקש בני פיקון מן המלך (corr. acc.) this is to be compared to a sponsor of the King's daughter who claimed satisfaction of the King on the ground of his privileges. He said to the King אם אינד רובע ב' שלי if thou wilt not stand up for my privileges &c.; Num. R. s. 18 בְּנוּיָא שלך (corr. acc.).

בְּנוּיָא m. pl. (beneficiarii, βεναφισάλοι) *the commander's attendants, orderlies*. Sifre Deut. 317 (ב'ני ב'ני פוקרים, פוקרים, פוקרים, פוקרים, פוקרים, פוקרים) אלו ב' שלהם ב' שלהם those are their (the Roman) beneficiarii.

בְּנוּיָא, v. בְּנוּיָא.

*בְּנוּיָא m. pl. (בְּנוּיָא, v. בכי) *cavities dug around the vine to receive the water*, =h. בְּנוּיָא 2). M. Kat. 4^b.

בְּנוּיָא pl., v. בְּנוּיָא.—[V. also בְּנוּיָא.]

בְּנוּיָא (sec. r. of ב'ס, v. ב'ס) *to ferment, get sour; trans. to be angry, agitated*. Dan. II, 12. Targ. Y. Gen. XL, 2. Targ. Esth. II, 21 בְּנוּיָא וקצפו (ed. Vien. בְּנוּיָא, corr. acc.). Ib. IV, 17 ונסס ו'ב' (ed. Vien. ו'ב', corr. acc., h. text ו'ב' ו'ב' v. בְּנוּיָא.—Part. pass. בְּנוּיָא, v. בְּנוּיָא. Denom. בְּנוּיָא.)

בְּנוּיָא m. (preced.) *anger, ill-humor*. Targ. Job XVI, 10 (Ms. בְּנוּיָא, some ed. בְּנוּיָא).

בְּנוּיָא, בְּנוּיָא, v. בְּנוּיָא.

בְּנוּיָא f. pl. (=בלטיו; cmp. βανίαν for βαλνισία, S.) *bathing apparel*. Gen. R. s. 45 ו'ב' ו'ב' (Ar. בְּנוּיָא, some ed. פְּנוּיָא) buckets and bathing apparel did she make her carry &c.; Yalk. Gen. 79 סגלריאור (corr. acc.).

בְּנוּיָא f. pl. ch. same. Y. B. Kam. VII, end 6^a אבא נסיב בְּנוּיָא I will carry his bathing clothes (i. e. I will be his servant; cmp. B. Mets. 41^a; Erub. 27^b; Snh. 62^b).

בְּנוּיָא, Y. Kil. IX, 32^b top, v. בְּנוּיָא.

בְּנוּיָא, pl. of בְּנוּיָא.

בְּנוּיָא, v. בְּנוּיָא.

בְּנוּיָא, Y. Snh. VII, 25^d, v. בְּנוּיָא ch.

בְּנוּיָא, v. בְּנוּיָא.

*בְּנוּיָא, Pesik. R. suppl. (p. 197^a ed. Fr.), v. בְּנוּיָא.

בסבסטי, Num. R. s. 10, v. סבסטי.
בס"ג a mnemotechnical device, representing *בהמה*, חסרון, חסרון and גלודרה, חסרון. Hull. 42^{ab}.

בסג, Lam. R. to III, 7 של ערבייא (Yalk. a. 1. (גנר (גונדא) של ערביים prob. to be read: *the locking up* of Jerusalem by the Arabs, v. ib. to I, 5.—[For רומייהם של פרסיים ibid., read רומייהם.]

בסומא m. (בסם) *sweet-meat, delicacy*.—Pl. בסומי. Erub. 82^b; Meg. 7^b וכ' ריווא לבי וכ' Ms. M. (ed. sing., Var. in ed. בסומא, בסומא) for delicacies there is always room (appetite). V. בשום.

בסוס, read בסיס.
בסורא, v. בשור.

בסורא f, pl. בסוריות (בסר) *first-ripe fruits, first priestly gifts*. Keth. 16^b כוס של ב' Ar. (ed. בשורא), expl. חבית של בסוריות (ed. Krot. בשורות).

בסומא m. pl. (βέστια, pl.=vestes) *garments*. Num. R. s. 7 כלים וכ' [Prob. our w. was a gloss to כלים.]

בסא, **בסא** (v. בסס) *to trample upon*; hence (with ב-) *to despise*; v. בנ' I; cmp. בנש.
 Pa. בסא 1) same. Y. Ter. VIII, end, 46^c לא מבסי לא ברומי (read *despise* neither a Roman of low standing &c.; (Gen. R. s. 63 תבזין ב'—*2) (Arab. בס) *to drive, instigate*. Gen. R. s. 79, end, heard an Arab say to his neighbor מה את מבסא בי וכ' (some ed. מב', corr. acc.) why art thou driving me? and he meant to say מה את מבסא בי (Var. מעסא) why wilt thou force me?—from which they learned the meaning of *בסא*, Mal. III, 21.

בסיא (Ar.), **בויסיא** m. (v. preced.;=h. *in-difference, willful negligence*. Targ. Y. Ex. XXII, 8 בכי (corr. acc.). Y. B. Mets. V, 10^b bot. ב' מרה ב' if the animal died through negligence; Tosef. ib. V, 10 בבסיא ed. Zuck. (Var. בכ'). B. Kam. 116^b וכ' (Var. בכ'; Ms. M. בב', בבסיא).

בסיג, v. פסיג.

בסילוגוס, **בסילוגוס**, read בסיליוס.

בסיליאוס (βασιλέως, Genit. of βασιλεύς); v. בסיליוס. Y. R. Hash. I, 57^a bot., v. אגריפוס.

בסיליון 1) m. (βασιλειον, τὸ) *royal seat, palace*. Y. Snh. II, 20^c וכ' דידיה על ב' מלכא יתיב על ב' דידיה וכ' (read ב' the King sits in his palace, and thou sayest thou art the King?—2) (genit. of βασιλεια, τὰ) *of the palace, or of the royal affairs*. Gen. R. s. 93 פטרון ב' (πάτρων τῶν βασιλείων) *superintendent of &c.*

בסיליוס, **בסיליוס** m. (βασιλεύς) *king*. Y. Ber. IX, 12^d bot.; Gen. R. s. 8 (corr. acc.).

בסילקי (בסלקי) f. (βασιλική, sub. στοά) *basilica, a building with colonnades for holding courts, also meeting place for merchants, exchange, forum*. Yoma 25^a

was built in the style of a large basilica (semicircular). Tosef. Succ. IV, 6 (describing the Alexandrian Synagogue); Succ. 51^b. Gen. R. s. 68 וכ' עלים לב' וכ' one goes up to the basil. and finds the King holding court. Ex. R. s. 15; Tanh. Haye 3 וכ' אצל ב' וכ' perhaps he wanted me to wait for him near the basilica (on the forum). Esth. R. to I, 3. Toh. VI, 8; Tosef. ib. VII, 12; a. fr. [Y. B. Bath. IV, 14^c bot. בסלקי, v. בסלקי].—Pl. בסילקאות. Ab. Zar. 16^b וכ' הן וכ' there are three kinds of basilicas, for Kings (holding court), for baths, and royal treasuries (τὸ βασιλικόν, sub. ταμεῖον, S.). Tosef. Ohol. XVIII, 18 selling wheat שלהן ב' in their (the gentiles') exchanges. [Lev. R. s. 34 בסלקי, read בסילקי.]

בסום, v. בסם.

בסומא, **בסומא** m., **בסומא** f. (בסם) *boiled, ripe*, whence 1) (Var. בסים, בסים, בסים) *sweet, pleasant, well-seasoned &c.* (=h. ערב). Targ. Ps. CXXI, 2 (h. text: translated in both senses); a. fr.—Keth. 104^a top אוירא וכ' אוירא which lies high and whose air is pleasant (temperate). R. Hash. 21^a וכ' חבשילא וכ' (Ms. M. 2 margin ב' כמה; v. Rabb. D. S. a. l. note 80) how well tastes the food of the Babylonians on the day when in Palestine they observe the Day of Atonement! B. Mets. 60^a לא הוה ב' (the wine) was not good. Ib. 69^b וכ' דאיכא דב' וכ' that there is good and bad wine. Ber. 56^a בסומין, fem. בסומין. Targ. Y. Num. XXXIII, 28 sq.; a. e.—V. בסומיא.—2) (cmp. חלוא) *fermenting, sour*. Y. Maas. Sh. IV, 55^c top מיפוק בסים . . . this man's (thy) wine shall turn sour (ferment); v. בסין. Lam. R. to I, 1 וחד רבסיס (7 חד מארייס) and one bag with sour wine. Ib. רבסיס חסיס the dripping of the sour wine bubbles. Ib. ונפיק כוליה בסים (חד כוחאי) and it will all turn sour.

בסמא, **בסמא** m. (v. preced. 2) *fermenting wine, wine turned into vinegar*. Lam. R. to III, 40 דעוליה אין מירין בסמא חמיט read 'איה כרינבי ב' דסימא חמיט (ed. מירין בסמא חמיט) when the endive (the cabbage) is bitter, the fermenting wine turns sour (sin begets sin). Cant. R. end, if the vineyard is cut before its time, אפי' בסמיה וכ' even its vinegar is not good.

בסומא f. same. Y. Pes. III, beg. 29^d formerly . . . the wine (in Judæa) never turned sour, and they put in barley to make it sour, whence it was called *vinegar* (fermentation,=h. *האדומי*).

בסומיא f. (בסם) *sweetness*. Targ. Ps. XXVII, 4; a. e.

בסומיא m. pl. (בסם;=h. *תנטיס*) *embalming process*. Targ. Y. Gen. I, 3.

בסין m. pl. (בנס) *vinegar*. אה מינסב חסין וצבע בב' thou wilt take lettuce and dip in vinegar. [Prob. בסים.]

בסום, v. בסם.

בסום m. (בוס, בסס; formed like עציץ) *anything to tread upon; foolstool, stand, base* (=b. h. *בן*). Kel.

XI, 7, הַפְּרָח וְהַבֵּי the bud (receptacle of the candlestick) and the stand. Lev. R. s. 25; Cant. R. to V, 15 like a column which has ב' מַלְמָנָן וְכ' a base beneath &c.; Tanh. B'har 1. Y. Ab. Zar. III, 42^d top ב' בְּשֵׁאֵין עֲלֵיהֶן when there is upon them (the idolatrous emblems) no stand (indicating that they were intended for practical use). Ib. כּוּס בָּסִים לְדִרְקוֹן וְכ' (corr. acc.) if the cup serves as a stand for the dragon (idolatrous emblem), it (the cup) is forbidden; a. fr.—Trnsf. (in Sabbath law) *whatever is subservient to another object*, e. g. the case in which a book is kept, the table upon which a lamp is placed. Sabb. 117^a ב' לְדַבֵּר הָאֶסוּר subservient to an object which must not be handled on the Sabbath; a. fr.—V. בְּסִיטָה, בְּסִיטָי.

בְּסִיטָה, **בְּסִיטָא** f. ch. same. Targ. I Kings VII, 30; a. fr.—Y. Sabb. XVII, 16^b top ב' דִּירָה ב' דִּירָה (the delphica's) pedestal. Y. Succ. V, 55^b bot. whatever (structure) stands isolated being one hundred feet high ב' ב' requires a buttress (in the shape of an ascent) of thirty three cubits on each side.—Pl. בְּסִיטָא. Targ. I Kings VII, 27; a. e.

בְּסִיטָה, **בְּסִיטָה**, **בְּסִיטָה** f. (=בָּסִים; בָּסִים) *foot-stool, base, stand, step*.—Pl. בְּסִיטָה Ar. בְּסִיטָה, Kel. XXIV, 6 שלש בָּסִי הֵן (Ar. בָּסִי) there are three stands, one before the bed (step) &c. Num. R. s. 10, beg. בְּסִיטָה, v. בָּסִים.

בָּסִיר m., **בְּסִירָא** f. 1) (בָּסִי) *contemned, contemptible*. Targ. Ps. XV, 4; a. fr.—Pl. בְּסִירָא, fem. בְּסִירָא. Targ. Mal. II, 9; I, 12. Targ. Jud. IX, 4, v. בְּסִירָא II.—2) *ripening*, v. בָּסִיר II.

בְּסִירָה f. (preced.) *contempt*. Targ. Ps. CXXIII, 3. **בְּסִירָה**, v. בְּסִירָה.

בְּשֵׁם, **בְּשֵׁם** (בָּסִים, בָּסִים, cmp. בָּשָׂל, *to boil, ripen, be warm, ferment*) *to be sweet, pleasant, pleasing*. Lam. R. to I, 9 יֵרֵב לְךָ וְיִבְרַח לְךָ (the sacrifice) may be sweet unto thee (Moloch), may it be pleasing unto thee. Gen. R. s. 85 יֵרֵב לְךָ לֶחֶם יְבוּשָׁה וְכ' (Yalk. Gen. 144, Josh. 35 יֵרֵב לְךָ לֶחֶם יְבוּשָׁה וְכ') may (the wine you drank) be sweet to you, may it well agree with you.—Denom. בָּשָׂם.

בְּשֵׁם, **בְּשֵׁם** *to make a person look well, esp. (denom. of בָּשָׂם) to perfume with oil &c.* Ex. R. s. 23 a bride adorned and made handsome (her toilet is attended to).—Part. pass. בְּשֵׁם, f. בְּשֵׁם, *perfumed, sweet &c.* Num. R. s. 20 בְּשֵׁם, *in full toilet*. Tosef. Ber. VI (V), 5 it is not becoming for a scholar מְבוּשָׁם to go out with perfumed oil on his head; Ber. 43^b מְבוּשָׁם. B. Bath. VI, 3 מְבוּשָׁם sweet wine (guaranteed as not sour). [Pesik. R. s. 21 בְּשֵׁם, Ruth. R. beg. בְּשֵׁם, read בְּשֵׁם, v. בְּשֵׁם.]

בְּשֵׁם, **בְּשֵׁם** 1) *to perfume one's self with oil &c.* Gen. R. s. 17.—2) *to become exhilarated, to feel the wine*. Koh. R. to XI, 9 אָכַל וְשָׂתָה וְרָגַח he ate and drank and felt well.—3) *transf. to grow better, improve*. Gen. R. s. 67, end עָלָיו עָלָיו his character grew better (play on בשמתי Gen. XXVI, 34).—[Ib. s. 66 נִחְבְּשָׁם הָעוֹלָם, v. בְּשֵׁם.]

בָּסִים ch. same. Targ. Ex. XV, 25; a. fr.—Part. pass. בָּסִים, v. בָּסִים. **בָּסִים** 1) *to sweeten, season; transf. to make happy, to delight*. Targ. Y. Num. XVIII, 19. Targ. Ps. CXIX, 122; a. e.—Succ. 51^a; Arakh. 11^a לְבַסְמוּי קִלְאָה to sweeten the sound (by means of instrumental accompaniment).—2) *to embalm*. Targ. Y. Gen. L, 2; 26.—Part. pass. בָּבְסָם. Targ. O. XXX, 25.

בָּבְסָם, **בָּבְסָם**, **בָּבְסָם**, **בָּבְסָם** 1) *to be sweet, well-seasoned, prepared*. Targ. Job XXIV, 20. Targ. Y. Ex. XXX, 25 מְבֻבְסָם; a. e.—2) *to be embalmed*. Targ. Y. Gen. L, 3.—3) *to be cheerful, feel the wine; cmp. בְּלִיזְמָא*. Snh. 38^a כִּיּוֹן רָאִיבְסוּם when they were feeling the wine. Sabb. 66^b. B. Bath. 73^b bot.—Meg. 7^b מִדִּירָיִב אֵינֶשׁ לְבַסְמוּי (v. Rashi a. l.) one must cheer himself up with wine &c. Ib. אֵיבְסוּם they were feeling the wine (v. Rabb. D. S. a. l. note). [Targ. Cant. II, 5 אַרְבָּסָם, v. בָּבְסָם.]

בָּבְסָם, **בָּבְסָם** m. (preced.) *dealer in, or manufacturer of, spices, perfumes &c.; druggist*. Kidd. 82^b. Tosef. ib. II, 2; 4. Y. Ber. IX, 13^c bot. B. Mets. 56^b if one sells his (cancelled) notes לְב' to a druggist (for wrapping paper); a. fr.—[Tosef. Ber. VI (V), 8 ed. Zuck. בְּבוּשָׁם.]—Pl. בְּבָסִים, v. בְּבָסִים. Sabb. 81^a.

בְּבָסִים, v. בְּבָסִים.

בָּסֵר (sec. r. of b. h. בָּסֵר) *to tread, stamp, pile up*. Ukt. I, 5 stalks of eatable plants (straw &c.) שְׂבָסְסָן בְּגֵרָן which the owner packed in the barn; Succ. 14^a מַאי בָּסְסָן what does this *b'sasan* mean? R. . . says מַיִשׁ ב' he really stamped them (threshed); R. . . says אֲגָרָן he untied them (for the purpose of piling the stalks closer by treading upon them). [Pesik. Haḥod. p. 45^a; Pesik. R. s. 15 דְּרִיז בּוּסְסוּתָהּ, read with Num. R. s. 11 בּוּסְסוּתָהּ, v. בָּסֵר.]

בָּסֵר (denom. of בָּסֵר) *to establish firmly, to found, to put on a secure basis*. Cant. R. to I, 9 וְיָמִי ב' הָעוֹלָם and who gave the world a firm basis? (ibid. VII, 1; Ruth. R. beg.; Pesik. R. s. 21 בְּיָשָׁם, corr. acc.).—Part. pass. בְּבָסִים *firmly established*. Num. R. s. 15; Tanh. B'haal. 11 לְמַעַל מְב' כְּסֵאוֹ (not מְבוּסָם) His throne is firmly established above, when Israel &c.

בְּבָסִים, **בְּבָסִים** *to be firmly established, to rest safely*. Num. R. s. 12 after the Sanctuary was erected הָעוֹלָם נִחְבְּשָׁם the world became firm. Ib. as soon as they made a third leg for the table (v. טְרַסְקָל), נִחְבְּשָׁם it stood firm; Tanh. T'rum. 9. Gen. R. s. 66 נִחְבְּשָׁם הָעוֹלָם (corr. acc.); Yalk. Ps. 811.

בָּסֵס ch. same. Part. pass. בָּסֵס *based, firm*. Targ. Cant. V, 15.

בָּסֵס as preced. Pi. Targ. II Chr. III, 3. **בָּסֵס** as preced. Nithpa. Targ. Cant. II, 5 (not אַרְבָּסָם).

בְּבָסִים, v. בְּבָסִים.

בָּסֵר I (בָּסֵר, v. בָּסֵר) *to tread upon; transf. (v. בָּעַץ) to contemn (with על); to be overbearing (with ב)*. Ex. 28*

R. s. 42, end עלי כח דיתה בוסרה עלי so did she slight me. Ib. s. 3 beg.; s. 45 וכל בוסר הוא על וכל he will treat his prophetic mission lightly. Tanh. Ekeb 1 בהן בוסרתי have I become overbearing because I observed thy commands? (Tanh. ed. Bub. 2 כפרתי, v. note a. l.). Ib. Mikkets 10 וכל בוסר עליהן לא תהא בוסר בשעור וכל be not haughty in happiness, so as to refuse to pray. Ib. (ed. Bub.) Emor 29 עליהן בוסר; Tanh. ib. 20 (some ed. בורר, corr. acc.) thinks lightly of them.—Part. pass. בוסר, fem. בוסרה contemptible. Tanh. Sh'moth 11.

Pi. בוסר same. Ex. R. s. 1 עליה וכל (some ed. וכופר) and he despised it (idolatry). Tanh. Ekeb 1 some ed. ביסרתי, v. supra.

בָּסַר ch. same. Targ. Ps. LXIX, 34; a. fr. *Pa.* בוסר same. Targ. O. Num. XV, 31 ed. Berl.; a. fr.; [in ed. sometimes בשר].—Targ. I Sam. XI, 12 מבסר למימר בר נש דאימיה. Y. Ber. II, 5^c bot. דאימיה spoke sneeringly.—Y. Ber. II, 5^c bot. דאימיה one whom his mother (Palestine) despises and his stepmother (Babylon) honors; v. א.ב. Y. Snh. I, 19^a top; Y. Ned. VI, 40^a מבסרתהון בעא מבסרתהון; read בהון (מבסר בהון; read מבסרתהון) he wanted to despise them (reject their authority).

בָּסַר II (בסר, v. בסם) to begin to boil, to be in the first stage of ripening; v. next w.—Denom. בוסר, בוסרה. —Transf. (v. בשר) to be glad. Gen. R. s. 34 end (play on לב בשר, Ezek. XXXVI, 26), [read as] Yalk. Gen. 61 לב בשר a heart rejoicing in the good fortune of his neighbor.—V. בשר.

בָּסַר ch. same. 1) Part. בסיר m., בסירה f., pl. בסירין in the early stage of ripening. Targ. Y. Ex. IX, 34 בסירין . . . סערייא Ar. (ed. כסירא . . . סררא, read בסירא; h. text אביב).—2) to be cheerful; v. בשר.

בָּסַר III, בסרא flesh, v. בשר, בשרא.

בָּסַר IV, בסרייא, Pesik. Bahod. p. 154^b, read קיסרייא.

בָּסַר V, בסרנוחא f. (בסר I) contempt. Targ. Job XII, 21; a. e.

***בָּסַר** VI (בסר) m. (vestiarius, βεστιαριος S.) the keeper of the (royal) wardrobe. Pesik. R. s. 10.

***בָּסַר** VII (בוס) m. (reduplic. of בוסק=בוסק; cmp. Mand. בוסקא=בוסקא, Nöld. Mand. Gr. p. 62; Syr. בוסקא=בוסקא, P. Sm. 520) jug, pitcher; cmp. בוסק. Hull. 49^b.

בָּסַר VIII, בסרין, v. בוסין.

בָּסַר IX, בסרין, v. בוסין.

בָּסַר X, בסרין, v. בוסין.

בָּסַר XI, בסרין, v. בוסין.

בָּסַר XII, בסרין, v. בוסין.

בָּסַר XIII, בסרין, v. בוסין.

בָּסַר XIV, בסרין, v. בוסין.

בָּסַר XV, בסרין, v. בוסין.

בָּסַר XVI, בסרין, v. בוסין.

בָּסַר XVII, בסרין, v. בוסין.

בָּסַר XVIII, בסרין, v. בוסין.

בָּסַר XIX, בסרין, v. בוסין.

בָּסַר XX, בסרין, v. בוסין.

בָּסַר XXI, בסרין, v. בוסין.

בָּסַר XXII, בסרין, v. בוסין.

בָּסַר XXIII, בסרין, v. בוסין.

בָּסַר XXIV, בסרין, v. בוסין.

בָּסַר XXV, בסרין, v. בוסין.

until they (the garments dipped in water) form bulges; v. preced. Yalk. Sam. 157; Midr. Till. to Ps. XVIII, 3 (read:) שורה שמן המשחה מבעבע ויורד עליו the oil of anointment came bubbling down upon him.—2) to struggle in the water, swim. Y. Sabb. XIII, 14^b top.; Y. Sot. III, 19^a top. וכל חילוק מכל וכל a child struggling in the river. Y. Yoma III, 41^a וכל חילוק מכל וכל commenced casting up bubbles from under the ship (Bab. ib. 38^a מבצבצו).

***בָּעַט** ch. (v. בעי) to ask entrance, knock at the door. Lev. R. s. 21; Pesik. Ahare, p. 177^a בועט בועט used to knock. [Ar. reads בעכע, quoting Lev. R. l. c. also for a Hebrew verb לכעכע; Rashb. to Pes. 112^a quotes ינענע.]

בָּעַט (Arab.) to keep off. Imper. IV אבעד. Cant. R. to IV, 1 (ref. to מבעד ib.) וכל ערבי וכל it is Arabic; if one desires to say to one, Make room for me (or, Let me alone), he says לי אבעד (some ed. מבעד).

בָּעַט, v. בעי.

בָּעַט f. (בעי) prayer. Targ. Jer. VII, 16. Targ. II Sam. VII, 20; a. fr.—בעט (in prayer) I pray (h. נא, נא). Targ. Gen. XIX, 7. Ib. XLIV, 18; a. v. fr. [Targ. Ps. XLIII, 4, v. בועטא II.]

בָּעַט, v. עור.

בָּעַט m. (בעט) 1) treading grapes, or trodden grapes. Targ. Is. X, 33; Targ. Joel IV, 13 (ed. בעט); Targ. Is. LXIII, 3 בעט.—2) a kick with the foot. Y. Taan. IV, 68^d bot. וכל וכל he gave him one kick and killed him; Lam. R. to II, 2 בעטא ברנגליהו.

בָּעַט (בעיר) m. (בעיר) torch, fire (h. לפיד). Targ. O. Gen. XV, 17 (Y. טבעיר); a. e.—Pl. בעירין, בעירין. Targ. Nah. II, 5 בעיר (ed. Vien.). Targ. Job XLI, 11; a. e.—B. Mets. 85^b דאשא ב' (Ms. M. דער).

בָּעַט, v. בעי.

בָּעַט I (בעט, v. בוע) to swell, bulge. Midd. III, 8 בעטא marg. vers. (or יבעטא Nif.; text יבעט sing.) that the walls should not bulge.

בָּעַט II (b. h.; בעט, akin to בעט, בוש) to trample, strike, kick. Y. Yoma VIII, 45^b top פררהו בעטו a mule kicked him. Ex. R. s. 30 בפילקי ב' knocked against the prison door (burst it open). Ab. Zar. IV, 8 בעטא גר a wine press packed with stamped grapes.—Transf. (with ב) to resist, reject. Sabb. 104^a, v. אור'ס.

Pi. בעט same. B. Kam. II, 1. דיתה מבעטא if the animal kicked. Ber. 32^a; a. e.—Transf. to kick against, rebel, be contumacious. Sot. 22^a. Y. Ber. IX, 14^b bot., a. e. בעטא בייסורין bearing suffering with contumacy (instead of showing repentance). Pesik. R. s. 47; Yalk. Job 908 חזריל מכל (sub. בייסורין) began to be contumacious (challenging the Lord).

בָּעַט ch. same. Targ. Hos. IV, 16; a. e.—Y. Sabb. VII, 11^a bot.; Y. Shek. III, 47^c ביה ב' rejected his authority.